

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila
se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 43.

Maribor, dne 12. aprila 1911.

Letnik III.

Trgovci, obrtniki in nove
volitve.

Pri nas na Slovenskem so v volilnem boju izpostavljeni raznim zlobnim mahinacijam zlasti naši slovenski trgovci in obrtniki. Kmečko ljudstvo je že v ogromni večini v našem taboru. Politična zavest in stroga doslednost je pri naših kmečkih volilcih v pretežni večini že tako razvita, da nam ni treba prav nič dvomiti, pod katerim praporom jih bomo našli. Temeljna načela našega političnega programa so vzeta iz mišljenja in čustvovanja našega ljudstva samega. Zvezdi-vodnici ki nam kažejo smer v našem javnem delovanju, katolicizem in slovenstvo, ste že odnekad svetile našemu ljudstvu. Ta temeljna kamna, na katerih stoji naša organizacija, sta iz domače zemlje, duh rodne grude veje okrog njih, zato je vse zaganjanje nasprotnih valov brezuspešno. Slovensko kmečko ljudstvo stoji in pada s svojo organizacijo.

Vse drugače je pri trgovstvu in obrtništvu. Ta dva stanova sta veliko bolj podvržena tujim vplivom. Njihov stik z domačo zemljo ni tako tesen kakor pri kmetu, zato sta veliko bolj pristopna raznim od drugod importiranim idejam. To dobro vedo razni liberalni in slični elementi, katerim je splošna narodova dobrobit postranska zadeva in glavno le vdejskovanje svojih kvarljivih principov. Iz sicer popolnoma naravne, toda nebitvene razlike med značajem kmeta in obrtnika hočejo vstvariti nasprotstvo. S hujskanjem in beganjem hočejo napraviti prepad med stano- vi, ki so od narave vezani eden na drugega. Na eni strani se slika kmeta kot največjega nasprotnika trgovskih in obrtnih teženj, na drugi strani se pa hoče vcepiti kmetu sovraštvo do trgovca. S takim ribarjenjem v kalnem meniju gotovi ljudje najlažje vstvariti podlago za svoja politična donkišotstva. Tako „delovanje“ seveda samo sebe obsoja.

Mi živimo v znamenju socialnih vprašanj. Nešteto je že načrtov, kako rešiti socialne boje in vstvariti nove, udobnejše življenjske pogoje. Že zdrava pamet pa pove vsakomur, da se socialnih vprašanj nikoli ne bo rešilo s hujskanjem stanu proti stanu, z večanjem in globljenjem stanovskih razlik. Edino če se bomo postavili na stališče, da je potrebno le pre-mnogokrat umetno izzvana nasprotstva ublažiti in

skleniti poštene kompromise med raznimi stanovi, bo-mo dosegli kake vspehe.

In na tem stališču izravnavanja vseh nasprotu-jočih se interesov stoji tudi V. L. S. Videti vse sta-nove okrepljene pri složnem delu za prosep celokup-nosti, to je njen cilj, kateremu se ni še nikdar izne-verila. Umevno. Če se drže trgovski in obrtni krogi hladno in mrzlo ob strani ali pa celo stoje v nasprot-nih vrstah, potem seveda ne more nihče pričakovati, da bi se V. L. S. za ta stan trudila in ogrevala. Če so se pa kje trgovci in obrtniki oklenili njenega pra-pora, potem je takoj opustila svoje mogoče preje ne-koliko rezervirano stališče in je z dejanji pokazala, da je res prava ljudska stranka, ki skrbi za napre-dek vsega ljudstva. V pokrepitev naših trditev samo omenjamo, da je bila ena prvih nalog V. L. S. na Kranjskem, ko je prišla do moči, da je ustanovila slo-vensko trgovsko šolo v Ljubljani. Že enkrat smo ven-tilirali v našem listu misel o trgovski šoli na Štajer-skem. Potreba je v tem oziru velika in opravičenost naših takratnih izvajanj mora vsakdo pripoznati. Kdaj in kako se bo pa ta misel dala izpeljati, je ve-liko odvisno od sedanjih državnoborskih volitev. Če bomo izvolili, kar je tako nujno potrebno, enotno slo-vensko delegacijo, potem bomo stopili temu cilju go-tovo krepak korak naproti. Brezdvomno namreč je, da bi v slučaju neenotne državnoborske delegacije ne bilo veliko upati na ustanovitev trgovske šole. Ta misel je izšla od naše strani. Nasprotniki bi pa iz strankarsko-samopašnih razlogov sigurno ne hoteli dopustiti, da bi si mi s tem priborili simpatije, na katere oni še mnogokje računajo in bi vso stvar za-vlačevali. Za negativno razdiralno delo jih pa ni tre-ba mnogo, ampak zadostuje tudi samo eden.

Socialno gibanje na
Francoskem.

O tem predmetu je v ponedeljek dne 10. t. m. v dunajskih znanstvenih krogih dobro poznati monsig. Evgen Bouglin iz Pariza predaval v avstrijski Leo-novi družbi na Dunaju.

V svojem krasnem govoru je izvajal predava-telj, kako se, odkar se je vršila ločitev cerkev od dr-žave, katoliška Francija vedno bolj prenavlja in kako posebno v krščansko-socialnem gibanju veje svež ve-

ter. Šest organizacij je, ki delujejo na socialnem polju v krščanskem smislu.

Ženska zveza si je stavila nalogo, dekleta stro-kovno izobraziti in spraviti v službo, da si ne služijo samo kruha, temveč da izpolnujejo tudi vse socialne dolžnosti žene. Ženska zveza pobija na ta način naj-bolj uspešno nezdravi feminizem, ona vzgaja namesto proletarijata koristne člane človeške družbe.

Poljedelske zveze razpolagajo z več kot 2000 društvi in z 4000 podružničnimi zvezami. Značaj te zveze je pospeševanje poljedelskih interesov.

Sillon, ki je bil vsled papeževega povelja raz-puščen, deluje sedaj v novi obliki. Svoj čas je bil krasna organizacija z namenom, pridobiti zopet sred-nje ljudske kroge. Ker je pa krščansko svetovno na-ziranje stavil v ozadje in je slavil demokratično-repu-blikanske misli kot najvišji ideal, je interveniral pa-pež, toda gibanje se nadalje traja.

Jeunesse catholique zasleduje tri cilje, namreč zbiranje mladine, razširjenje socialno-krščanskega svetovnega naziranja in izobraževanje govornikov za agitacijo. Ta organizacija razpolaga s sijajnimi ime-ni in je med mladimi možmi dosegla že lepe vspehe.

Action populaire iz Reimsa se je jako naglo dvignila in razširila ter ima namen obnoviti župnije. (Izobrazba ljudstva, socialno delovanje, zbližanje re-ligiozne misli s socialno itd.) Ta organizacija šteje osem redovnikov, 12 juristov in 200 sotrudnikov. Med temi so tudi verni protestanti.

Največje vspehe ima pa najbrže „socialni te-den.“ Navdušeni francoski možje in mladeniči so pred sedmimi leti ustanovili to vsakoletno, potujoče vseučilišče. Sprva se je sicer od mnogih kritikovalo, toda sedaj ga cerkveni krogi ravno tako visoko ce-nijo, kakor pa posvetni.

To potujoče vseučilišče deluje na to, da se po-globijo poslušalci v nacionalno ekonomijo, pospešuje vsestransko socialno reformno delo brez polemike; ono stremi za tem, da spravi temeljne kamne za dr-žavo prihodnosti na pravi prostor. Ta organizacija hoče francoskim katolikom pripomoči k temu, da bodo v doglednem času poraze, katere so doživeli na poli-tičnem bojišču, nadomestili z zmagami.

Vse te organizacije delujejo skupno, vse imajo enake zasluge pri gibanju, ki se je v Franciji znova uspešno začelo in ki bo protikatoliškemu jakobinstvu s časom gotovo postalo zelo nevarno.

PODLISTEK.

O zanimivih umetninah.

Velikodušni lord.

Margius Lansdowne ima na svojem posestvu Bowood Rembrandtovo pokrajinsko sliko „Mlin“, ki ne predstavlja drugega kot mlin na veter na visokem bregu ob reki in nekaj drobnih oseb, vse pa zavito v zanimivo svetlo temo. Slika ni niti signirana in njena zgodovina se da le za sto let nazaj zasledovati, ven-dar pa se splošno smatra kot Rembrandtovo lastno-ročno delo. Neki Američan je sedaj zanjo ponudil 2½ milijona kron. Slika seveda nima te vrednosti, s par stotisoči bi bila že dovolj plačana. Pa v novjšem ča-su se množijo zgledi, ko Američani kar sipljejo de-nar, da pomnožijo z izrednimi deli svoje privatne zbirke. Margius Lansdowne denar rabi in je zgrabil za ponujajočo se mu roko, z druge strani pa želi tu-di veljati kot veldušen dobitnik naroda in zato je ponudil isto sliko prej londonski narodni galeriji za isto svoto, s postavkom, da prispeva 125.000 K on sam k nakupni ceni, ostalo pa se mu mora izplačati tekom šestih tednov. Ali bodo sprejeli to ponudbo, je dvomljivo. Časniki seveda kričijo, da se vedno bolj manjša umetniško bogastvo na Angleškem, ker vsako leto gre več najzanimivejših starinskih del čez veliko lužo v Novi svet. Pred kratkim je na primer Ameri-kanec Henry C. Frick dal tudi 2½ milijona kron (sto-tisoč angleških funtov) za portret Filipa IV., delo Velasqura, prvi pa, ki je plačal tako fantastično ce-no, je bil Pierpont Morgan v New-Yorku, ki je dal dva milijona mark za neko Raffaelovo mladostno sli-ko. Izmed modernih pa je Milletov Angelus dosegel neverjetno ceno. Slikar je dobil zanj samo 1000 fran-kov, 13 let po njegovi smrti je šla za 553.000 frankov v New-York, pozneje pa jo je neki pariški bogataš

kupil za 800.000 frankov nazaj in jo je sporočil Louvru.

Nova vrsta spomenikov.

V Kolinu ob Reni so postavili v pristanišču za lačije podobo v dvakratni naravni velikosti, ki pred-stavlja mladeniča, ki je ravnokar potegnil z vrvjo la-dijo k bregu in vrv pritruje okoli pokoneu stoječega kola. Spomenik ni odbran iz zgodovinskih ozirov, ampak edino iz estetskega stališča, vsled svoje lepe plastike, mnogovrstnega kretanja in sukanja telesa, lepo izvršenih mišic. Nova smer javne plastike je s tem nastopila tudi v Kolinu.

Rim.

V baziliki sv. Pavla fuori le neum bodo odstra-nili dragoceni in krasni baldahin nad velikim oltar-jem. Njegovi podstavki so iz zelenega malahita, ki ga je daroval ruski cesar Nikolaj I., stebri pa so iz pro-zornega alabastra, dar egiptskega podkralja Mehe-meta Alija, delo je gotovo vredno stotisoč kron in še več. Pod njim je drug, manjši in priprosti baldahin iz gotske dobe, iz leta 1285, in edino tega hoče vlada ohraniti. S tem upajo, da dobi bazilika bolj starinski značaj.

Oskrbnikova gospa.

(Iz češkega).

(Dalje.)

Križek je dedek skrivaj sam zasadil, a oskrb-nikova gospa se mu je zahvalila s tem, da mu je z glavo malo pokimala. Ta dva sta se razumela.

Uslišal je dedek tedaj prošnjo gospodinje in je rekel:

„Nerač govorim o tem, a bodi. A pri pogrebu njenem ne mečite kamenja ubožici na grob, ampak vrzite prst s pobožno željo, da je ne bo težila.“

Ded je dal pipo proč, gospodar si je svojo pri-

žgal in vsi so se primaknili bližje k starcu, da bi česa ne preslišali.

Mesec je ravnokar priplaval v polni svetlobi. Nekako čarobno je s svojim srebrnim svitom razsvet-ljeval zemljo, hišo, drevje, ki jo je obdajalo, a ljudi, ki so v krogu sedeči poslušali starčevu pripoved. Na nebu zasvetila je zvezda, in se nasmehnila starcu. Tudi starci se je nasmehnil in rekel sam pri sebi:

„Ti to veš, zvezdica, in ti, mesec srebrni. A naj o tem vedo tudi drugi. Je to ena in ista dogodba. Mi to dobro vemo, a ljudje tega ne verjamejo, a ved-no radi eno in isto poslušajo.“

* * *

Bila je to deklica kakor cvet, ko je prišla k nam Rozarka v službo, začel je ded. „Mati moja bila je vzorna žena, a oče živa dobrota in pri nas se je ime-la družina vedno dobro.“

Bil sem jedini sin na kmetiji in sem bil ravno v letih, ko so fantje najbolj muhasti in radovedni. In Rozarka je bila krasna; oči so se ji svetile kakor zvezdi, lase, mislil bi človek, čisto zlate, kakor bi si jih umivala vsaki dan v solnčni zarji; bila je visoke, vitke postave, a bistra; vsakemu je dala dober odgo-vor. Rad sem jo poslušal, kadar je koga prav naglo zavrnila, in se ji smejal. To je bilo nekaj za živah-ne, poredne fante. Drugo, kar me je k nji vleklo, je bilo, da je znala tako lepo pripovedovati o zakladih, ki so v zemlji zakopani. Ona je vedela, kdaj se od-pirajo, katere čarovniške besede jih odkrivajo, kako se za nje zve, vse je bilo tako tajnostno, a — krasno. Zlati cvet praproti, ki se naenkrat v roki razvije, ko-privno seme, ki se ima brati z rokama, zavinitima v ruto. vse te in podobne čarovniške stvari, ki mi jih je pripovedovala, so begale moje misli. Poslušal sem jo, da skoro dihati nisem upal. K temu je vedela pri-povedovati tako čudne prigodbe pri kopanju zakladov, da so človeku groze lasje vstajali, ali jaz bi jo bil poslušal cele dni.

Volilno gibanje.

Volilni kompromis med Čehi.

Pogajanja med mladočehi in narodnimi socialisti zaradi volilnega kompromisa so končana ter bosti obe stranki skupno nastopili v volilnem boju. Poleg tega so se tudi staročehi izjavili pripravljeni, pridružiti se temu kompromisu. Težkoče so nastale le v pogajanjih s češko državnopravno napredno stranko, ker bi po sklepih med mladočehi in narodnimi socialisti obdržala samo tri mandate: dr. Bakke, Sokola in Kaline, med tem ko za mandat dr. Hejna ni došlo do kompromisa.

Pogajanja, ki jih je vodil dr. Fiedler, so imela namen, združiti meščanske stranke proti socialnim demokratom. Kar se tiče karteliranih strank, ohranijo po dogovoru mladočehi dosežanje volilne okraje ter dobe še par drugih, narodne socialiste pa bodo mladočehi podpirali v vseh socialdemokratskih okrajih. Izven volilnega kartela so češki realisti in češki agrarci, ki bodo šli samostojno v volilni boj ter jih bodo mogoče pri tem podpirali mladočehi in narodni socialisti, kakor tudi češki katoliki. Kakor se kaže, pa bodo realiste v onih okrajih, kjer bodo kandidirali, podpirali socialni demokrati.

V zadnji seji izvrševalnega odbora mladočeske stranke se je odobril kompromis z narodnimi socialisti. Češka državnopravna stranka se bo odločila v kratkem, ali pristopi v volilni kartel, ali nastopi samostojno.

Akcijo predsednika narodnega sveta, dr. Podlipnega, glede takozvanih deklaratoričnih volitev pa je smatrali za ponesrečeno.

Volilni boj na Tirolskem.

Tirolski konservativci so postavili svoje kandidate proti krščanskim socialcem. Pri zadnjih volitvah so propadli na vsi črti; ista usoda jih bo tudi sedaj doletela.

Poslanec Fon zopet kandidira za državni zbor.

Dne 10. aprila je odbor Kmečke zveze goriške okolice sklenil naprositi poslanca Fona, da zopet kandidira za državni zbor. Poslanec Fon je kandidaturo sprejel.

Češki socialni demokrati so sklenili postaviti za državnoborske volitve kandidate v vseh okrajih, izvzemši v četrtem moravskem volilnem okraju, kjer kandidira profesor Masaryk. S tem hoče stranka izraziti svoje soglasje z bojem, ki ga je Masaryk vodil proti Aehrenthalovi zunanji politiki.

V Kočevju na Kranjskem bo za tamošnji državnoborski mandat od nemške svobodnomislelne stranke kandidiral grof Barbo.

Svobodnomislelni nemški agrarci na Štajerskem so postavili sledeče kandidate: za 12. okraj (Mürzzuschlag-Marijino Celje) proti Schoiswohlju nekega Hermana Bogenbergerja; v 13. okraju (Ljubno) proti Prischingu deželnega uradnika dr. Kapperja; v 14. okraju (Gröbming) proti vitezu Pantzu deželnega poslanca Riemelmoserja; v 15. okraju proti krščanskemu socialcu Geisslerju deželnega poslanca Brandla.

Nekega dne, ko je zopet pripovedovala o zakladih in z žarečimi očmi opisovala kupe zlata, srebra in dragih kamenov, kakor bi jih že imela in nosila v predpasniku, oglasila se je stara perice Beta, ki je že od otroških let pri nas bivala in je sedaj tu živela na vžitku:

„Poslušaj, Rozara, ne govori o teh rečeh; kadar te take misli obhajajo, naredi rajši križ in zmoji oče naš, zakaj v zlatu in srebru je vrag sam. To ti je nekdo začaral, ali pa imaš v krvi. Nazaflnje si, ubožica, res iz rodu, ki je od vraga obseden. Rajši moli vsaki dan k Bogu, da te reši takih misli in pa skušnjav.“

Rozarka spustila je tu svoj srebrno-glasni nasme, pravim srebrno-glasni, kakor bi peli tolarji, kadar z njimi udariš ob mizo, a Beta je iz tega smeja sklepala, da je res v sorodstvu z nesrečnim, od vraga obsedenim rodom.

Jaz sem hitro vstal in poln zvedavosti vprašal Beto:

„Beta, povejte nam kaj o rodu, ki je od vraga obseden!“

Beta je znala lepo pripovedovati in je vedela mnogo, zelo mnogo. Bila je one stare vrste ljudi, ki so se za vse brigali in so vse vedeli.

„Tega ne veš?“ se je čudila. „Vsaj vendar hodiš v šolo.“

„Ne vem“, rekel sem.

„To je pa čudno“, je zmajevala z glavo. „Kmetica mi je vendar povedala, da znaš vse svetopisemske zgodbe, kakor bi pokal z bičem. Ali se nisi nič učil o padlih angeljih?“

„Učil, Beta, a znam to“, sem se zagovarjal.

Da bi ji dokazal, začel sem ji pripovedovati prav naglo kar celo poglavje zgodbe o padlih angeljih.

„Je to vse?“ vprašala je Beta.

Danes v sredo dne 12. aprila, zvečer ob 8. uri ima socialdemokratski kandidat Resel volilni shod v Kreuzhofovi dvorani v Mariboru. Prišlo bo najbrž do praske med Nemci in rutlekarji.

Rybar zopet kandidira. Dne 10. aprila se je vršil velik zaupni shod slovenskih volilcev v Trstu, kateri je enoglasno sklenil, ponuditi kandidaturo zopet dr. Otokarju Rybarju, kateri je izjavil, da radi stranke sprejme kandidaturo.

Katoliški Čehi kandidirajo med drugimi zopet dr. Hrubana, čegar izvolitev je zasigurana. Tudi bivši poslanec Kadlčak bo zopet kandidiral na češki katoliško-narodni program.

Proti Hagenhoferju, voditelju katoliške kmečke zveze na Srednjem in Gornjem Štajerskem, kandidira samostojni katoliški agrarec Pokorny. Hagenhoferjevo stališče je radi znane porotne obravnave Hagenhofer-Neunteufel zelo omajano.

Grof Sternberg ne bo več kandidiral.

Svojim volilcem je poslal ganljivo pismo, v katerem pravi, da ga je sovražila vsa zbornica in so se vsi bojevali proti njemu, celo dvor. Sicer, pravi grof Sternberg v tem pismu, „sem vsikdar vršil svojo dolžnost in bo moje ime zavzemalo častno mesto v parlamentarni zgodovini.“

S Sternbergom izgine iz poslanske zbornice ti-pična prikazen eksaltiranega grofa, ki je s svojimi dovtipi večkrat zabelil suhoparne parlamentarne razprave in s svojimi govorniški figurami vzbujal viharje veselosti.

Posebno socialiste si je bil večkrat privoščil, ki so po njegovem mnenju pravi varovanci dvora. Ker je v svoje govore rad vpletal dvor in krono, ga je predsednik večkrat poklical k redu. Sicer je s svojo fino ironijo in zafrkavanjem povedal marsikatero res briljko resnico in bil vsekakor eden onih redkih govornikov v parlamentu, ki jih je poslušala vsa zbornica.

Kakor poroča „Marburgerca“, je dr. Bauma kandidatska slava naglo minula. Komaj 14 dni se je zibal v sladkih sanjah, da bo kot gromovit govornik nastopal v grški palači na Francovem ringu in že se je moral na obči pritisk umakniti v ozadje. Te dni je dobil namreč dr. Schmiderer pismo od dr. Bauma, v katerem mu ta sporoča, da odlaga svojo kandidaturo na korist Wastianu.

Malik dobil breco.

Lipniški občinski svet je odklonil Malikovo kandidaturo, z motivacijo, da je Lipnici v gospodarskem oziru ne samo dosti škodoval, temveč tudi občinski zastop vedno žalil. Zato občinski zastop, opirajoč se na mnenje zaupnikov iz največjih volilnih krajev, postavlja kot kandidata nadgeometra Rauterja.

Če le ne bo zopet tako, kot v Mariboru. Naši spodnještajerski Nemci so kakor otroci.

Vstaja v Albaniji.

Skadarski vali in vojaški poveljnik general Bedri-paša je vložil demisijo. Kakor se v turških vladnih krogih domneva, bo turški poslanik v Črnigori odpoklican, ker baje svoji nalogi ni kos.

Da se obvaruje nevtraliteta, z ozirom na najnovejše boje na črnogorski meji, je črnogorska vlada

Pokimal sem, da je vse.

„No, potem vas uče v šoli le na polovico“, dejala je Beta. „Zavrženi angelji, ljubi moj fantek, so pri svojem padcu iz neba prinesli na svet mnogo zla. Seveda vam to nočejo pripovedovati, ker ste še otroci. A jaz ti povem od angeljev bliščobe. Ko je Bog padle angelje vrzel iz neba, so od njih na svojem letu vzeli seboj na zemljo nekoliko nebeške bliščobe. Jeden je vzel solnčni žarek, drugi si je izbral košček srebrne mesečine, tretji je utrgal na nebu jasno, žarečo zvezdo. Tatvino so seveda takoj zapazili in poslana je bila nagloma za njimi vojska. Ti trije so v strahu spustili svoje dragocenosti na zemljo. Tu se je zlati solnčni žarek vrtil v zemljo, kapljica srebrne lunine svetlobe se je razlila po vodah, a zvezdica je padla med skale in gore. To seveda padlim angeljem ni pomagalo nič, bili so vrženi pod zemljo, a za kazen spremenjeni jeden v zlato, drugi v srebro, a tretji v drage kamene. Na zemlji neviden blešk, ukraden v nebu, napravil je mnogo hudega. Ljudje so za njim dirjali, iskali ga, lomili skale, kopali gore, spuščali se v vode, da bi našli ta blešk in druge dragocenosti. Z njimi pa so prinašali na svet ljudje razne hudobije. Blešk je oslepil ljudi, da brez njega niso mogli več živeti; za blešk prodali so ljudje veliko: svoje zveličanje, da, Boga samega. Tako je ta rod, zapeljan od vraga bleška, se vedno množil. In Rozarka je gotovo iz tega rodu. V zemlji so zakladi, to je resnica! A fant, ne hodi jih vzdigovat nikoli! Ti si s kmečkega rodu, a dobiš več od zemlje take darove, katere je Bog sam v svoji sveti previdnosti in ljubezni podaril človeku. Darovi hudičevi pa ne prinašajo sreče, ne miru, ne blagostanja. Na bogastvu leži prokletstvo.“

Je-li hotela Beta mene s tem vstrašiti, da bi se po tej pripovedki ne brigal več za zaklade, ne vem; vprašala me ni.

(Dalje prih.)

odredila strogo obravnavo, da se dožene, ali se res Črnogorci bojujejo skupno z Albanci proti Turkom. Če to odgovorja resnici, bo vlada vsakega, kateri se tekom treh dni ne vrne domu, smatrala za dezertarja. Tudi je črnogorska vlada dovolila, da se sme turške ranjence v Skadru transportirati preko črnogorskega ozemlja. Tudi je dala sanitetno bolnico v Podgorici na razpolago. Nadalje bo vse vstaje, ki so pobegnili v Črnogoro, katerih je že baje več kakor 1500, spravila nazaj v Albanijo. Kakor se zdi, bo albanska vstaja vzela zelo žalosten konec.

Sedanja vstaja albanskega plemena Malisorov

je samo začetek velikega splošnega požarja v celi Albaniji. Morda celo na celim balkanskem polotoku. Povdarja se, da se je Turčija začela neprijateljsko obnašati proti Bolgariji, Srbiji, Grškemu in Črnigori. Črnigori predbaciva Turčiji, da preživlja albanske ubežnike ter prodaja albanskim vstašim orožje. Carigradski dopisnik milanskega „Corr. della Serra“ poroča, da so Albanci pripravljeni, posluževati se celo osebnega terorizma. V Albaniji se je osnoval velik tajni odbor, ki je poslal v razna mesta, tako tudi v Carigrad, tajne odposlance, ki morejo vsak čas umoriti turške nasilneže. Pri tem se ne bodo ozirali niti na višje turške osebe.

Preganjanje katoliških Albancev.

V Vatikan je došlo zadnji čas več vznemirjajočih poročil o položaju katoliških Albancev. Papežu morajo vsak dan poročati o dogodkih, ki ga zelo zanimajo. Nedolgo tega je sprejel papež v privatni audijenci škofa iz Skadra, ki ga je informiral natančno o položaju katoličanov v njegovi škofiji. Papež je priporočil, naj dušni pastirji pridigujejo ljudstvu mir in potrpežljivost. Škof mu je obljubil, a izrazil je, da bo silno težavno katoliškim Albancem vzdržati vedno ponavljajoče preganjanje, ki ga povzročajo dan za dnem mladoturki. Papež je nato po carigraskem apostolskem legatu naznanil turški vladi, da če se bo preganjanje katoliških Albancev vedno ponavljalo, ne bo dovolil ustanovitve nunciature v Carigradu.

Mladoturkom je mnogo na tem, da bi se v Carigradu ustanovila apostolska nunciatura, zato je bo papeževa pretnja gotovo ugodno vplivala na razvoj razmer v Albaniji in sicer v prilog katolikom.

Tudi apostolski legat monsignor Sardi je te dni pri porti posređoval, da se prekine preganjanje katoliškega ljudstva v Albaniji.

V zadnjih dneh je črnogorski vojni minister, vsled poročila, ki ga je dobil turški poslanik, namreč, da se Črnogorci udeležujejo bojev proti Turkom, odredil strogo preiskavo, da bi se dognalo, če bodo vsi prišli k apelu. Z dotičnimi, ki bodo manjkali, se bo ravnalo kot z begunci.

Kralj in vlada imata željo, da bi se varoval mir in nevtraliteta, kakor sta tudi obljubila.

Dne 10. t. m. je došla v Solun neka italijanska ladija, ki je imela na krovu dosti Črnogorcev, katere je črnogorska vojaška oblast pozvala, vrniti se v domovino.

„Neues Wiener Tagblatt“ poroča iz Carigrada, da zapuščajo Črnogorci, ki so naseljeni v Turčiji, deželo. To gibanje je zelo vznemirilo carigradske vladne kroge.

Najnovejša poročila pravijo, da so se Albanci umaknili v visoka gorovja, kjer se bodo nadaljevali boji. Za turško armado je tak boj zelo nepripraven, ker je aprovizacija vojaštva zelo otežkočena. Turki so zasedli celo mejo zahodno od Tuze s pehoto in topovi in hočejo na ta način onemogočiti Albancem, da bi ubežali v Črnogoro. Po celodnevni kanonadi se je Turkom posrečilo prepoditi Albance, ki so se v teh bojih posluževali ročnih granat, od črnogorske meje. Navzlic temu je pa veliko Albancev zbežalo v Črnogoro. Ker Albanci nimajo najpriprostejših sredstev za oskrbovanje ranjencev, prenašajo ranjence v Črnogoro.

Carigradski „Tanin“ poroča, da so vstaji zopet obkolili mesti Tuzi in Kastrati. Brzjavna zveza s Tuzi je prerušena, kar dokazuje, da v poslednjih bojih turško vojaštvo ni imelo toliko uspehov.

Politični pregled.

O Črnigori

sta T. Božovič in J. Dzvovič izdala ravnokar knjigo. Avtorja dokazujeta, da je Črnagora revna po krivdi njenih vlad in sta prepričana, da bi lahko preživljala mnogo več prebivalstva, ako bi bila modro upravljana. V vsej deželi je danes samo 13 zdravnikov, 6 lekarn in samo ena bolnišnica. Črnagora ima samo eno nižjo in višjo gimnazijo, eno bogoslovsko šolo in samo 100 ljudskih šol. V vsej deželi ni niti enega literata, pač pa mnogo ječarjev in političnih kaznjencev. Vsa zakonodajna moč je v rokah vladarja in pa njegovih slug. V deželi je malo cest, nobenih železnic, nobene plovbe. Avtorja opirata svoje trditve na številke. Ostro kritikujeta zunanjo politiko in vidita rešitev v zedinjenju s Srbijo. Razun tega predlagata razne reforme za Črnogoro.

† dr. Neumann.

Včeraj dne 11. t. m. je umrl v zagrebškem sanatoriju predsednik deželnega zbora, dr. Karol Neumann v 55. letu starosti. Zdravniška umetnost ga ni

gajanj, poroča dunajski poročevalec židovski „Frankfurter Zeitung“ sledeče:

„Poskus, dovesti pogajanja do konečnega uspeha, se je moral opustiti, ker je zadel na nepremagljiv odpor svobodomiselnih volilcev. Mnogoštevilni svobodomiselniki volili so se že davno navadili, smatrati socialno demokracijo kot edino pravo zastopnico svobodomiselnosti in to vsled malomarnosti in lenobe nemško-svobodomiselnih strank. Zato pa tudi niso pristopni za nič takega, kar bi bilo naperjeno proti socialni demokraciji. Nezadovoljnost volilcev se bo pokazala pri zbiranju volilnih skladov. Dosti jih je, ki so precejšnje svote žrtvovali svojemu prepričanju, ki pa za kompromisno politiko nimajo niti vinarja.“

K temu poročilu pristavlja „Pijeva korespondenca“:

„Judje ne dajo za nemško-meščanske skupne volitve denarja; tudi se ne dajo pridobiti za sporazum, ki je naperjen proti socialni demokraciji, ki je njihova glavna zaščitnica. In iz tega ne principijelnega, temveč volilno tehničnega vzroka se niso mogli nemški svobodomiselniki zediniti s krščanskimi socialci glede skupnega nastopa pri volitvah. O svoboda, o svobodomiselnost, kje si!“

Slovenski kandidati v Trstu so:

za 1. okraj profesor Matko Mandič, za 2. okraj dr. Otokar Rybar, za 3. okraj dr. Josip Wilfan in za 4. okraj Ivan Škrjanc, prožni mojster.

Rebek kandidira.

Na zaupnem shodu obeh spodnještajerskih slovenskih strank dne 13. t. m. na Bregu pri Celju se je postavil za skupnega kandidata spodnještajerskih mest in trgov gospod Ivan Rebek, ključavničar v Celju. Narodna dolžnost vseh volilcev v teh krajih je, da agitirajo za to izvolitev. V tej skupini kandidira kot nemški nacionalec Marekhl, kot socialdemokrat Horvatek, kot nemški opozicionalec učitelj Aistrich.

Ubogi Malik.

Z ozirom na kandidature nadgeometra Rauterja v 10. volilnem okraju se je vršilo v sredo dne 12. t. m. v Ptuj posvetovanje glede kandidata. Udeleženci so se vsi izrekli za Rauterja in so vsi odklonili Malikovo zopetno kandidature.

Isto se je pripetilo Maliku v mestu Deutschlandsberg.

Tudi v Zgornji Radgoni je preganjala Malika šmentana smola. Dne 12. t. m. je imel tam volilni shod, na katerega je prišlo celih — devet mož volilcev. Govoril je kakor vedno, spravljal najbolj nasprotujoče se stvari v zvezo in zabavljal čez ves svet, samo ne čez sebe. Že ves govor je bil ponesrečen, a s tem nesreč še ni bilo konca. K besedi se je oglasil učitelj Lakitsch, ki jih je povedal Maliku toliko, da mu bodo gotovo še dolgo zvenele po ušesih. Konec vseh koncev je bil, da je bila Malikova kandidatura sprejeta z devetimi glasovi. Treba bo obupati!

Vstaja v Albaniji.

Turške čete se zopet zavzele mesto Tuzi ter vstase občutno porazile.

Poroča se, da je bataljon turških vojakov na potu v Tuzo prišel v zasejo. Sto mož je bilo ubitih, dosti pa težko ranjenih. Poročilo še ni potrjeno.

„Da, jaz te imam zelo, zelo rad“, je rekel Fran, „a tega ne vem, je li tvoja ljubezen tudi tako zvesta in odkritosrčna.“

„Je, Fran. Jaz imam tebe in jedino le tebe v svojem srcu.“

„Ciganka mi je pa rekla nekaj drugega“, pripomnil je Fran.

„Ali verjameš ciganki več kakor meni? No, pa kaj ti je rekla?“

„Da imam nesrečo v svoji ljubezni, da sem goljufan, da bom izdan, da umrjem vsled ljubezni!“

„Neumnosti, — budalosti“, dejala je Rozarka.

„O ne, nekaj je na tem“, odvrnil ji je Fran.

„Vprašal sem jo, komu se moram umakniti, zaradi koga me bode moja izvoljenka zapustila, a ciganka je resno rekla: radi zlata in srebra. To me je užalilo. Spomnil sem se takoj, da drhtiš po denarjih, in bojim se kar najhujšega. — Rozarka, me li v resnici ljubiš?“

„Ljubim te, iz srca te ljubim“, zatrjevala je sedaj Rozarka.

„Potem se oženiva“, menil je Fran. „Jaz povem gospodarju, in po žetvi naj bode svatba.“

„Jaz sem revna“, ugovarjala je Rozarka.

„To vem. Tudi jaz sem siromak. Delala bova, v ljubezni živela in Bog da nama blagoslov. Zdravja si prosiva, srečo in mir pa najdeva v ljubezni. Vse mi je znano o tvojem očetu, a za to se jaz ne brigam. Ti za to ne moreš. Jaz te imam nad vse rad.“

„In jaz tebe“, zaklicala je Rozarka.

„Ko bi me ti pustila, umrl bi, kakor je prerokovala ciganka.“

„No, to je govorjenje. Jaz sploh ne verjamem ničesar, kar je pripovedovala ciganka. Jaz te imam rada in to naj ti bode dovolj.“

„Rada nad vse?“ vprašal je dalje.

„Nad vse!“ trdila je ona in položila glavo na njegovo zvesto srce.

„Me li ljubiš bolj kakor denarje?“ priložil je

Generalissimus Mahmud Šefket paša je odpotoval v Macedonijo in Albanijo. Major Enver Bei je odšel že dan poprej.

Poročila iz Albanije se glase vedno bolj pesimistično. Odločilne dogodke pa pričakujejo še le potem, ko bo prevzel vrhovno poveljstvo armade Torгут paša.

Avstrija in albanske homatije.

„Vaterland“ piše o zadnjih krvavih dogodkih v Albaniji:

„Avstrija zasleduje brezdvomno, z zanimanjem dogodke v Albaniji. Avstrija je izgubila svojo pozicijo na Balkanu in Italija zavzema počasi, a z vso gotovostjo vse one pozicije, katere je zavzemala Avstrija. Italijanska zunanja politika vidi v razširjanju sfere italijanskih interesov v Albaniji edino sredstvo za uresničenje narodnega programa, ki se glasi: Adrija je italijansko morje! Luka Valona ob albanski obali je izhodišče za novo italijansko politiko. Ona luka ni le velike strateške, temveč tudi največje trgovske važnosti kakor luka, ki je ravno nasproti mesta Brindisi in bi Jadransko morje tako postalo zaprto morje.“

Politični pregled.

Sporazum v Istri.

V sredo dne 12. aprila so se sestali v Pazinu slovanski poslanci istrskega deželnega zbora, istočasno pa so se sestali v Trstu italijanski poslanci. Na obeh posvetovanjih so poročali poslanci o uspehih pogajanj, ki so se vršila pretekli teden na Dunaju glede delamožnosti istrskega deželnega zbora, in glede ureditve narodnostnih razmer v Istri.

Oba narodnostna zbora sta soglašala z dunajskim sklepom. O tem so takoj obvestili cesarskega namestnika, princa Hohenlohe. Sodi se, da bo istrski deželni zbor vsled tega kmalu sklican.

Ogrska socialdemokratska stranka

ima o veliki noči v Budimpešti svoj strankin zbor. Pri zadnjih volitvah je stranka v več kakor 100 okrajih postavila svoje kandidate. Socialdemokratska stranka ima v deželi 310 organizacij, ki so priredile tekom leta nad 3000 shodov in predavanj. V Budimpešti so strankine organizacije vodile boj proti stanovaljskemu oderu, ki se je razširil po petih mestnih okrajih. V 180 izmed 223 hiš, v katerih je bilo gibanje najemnikov organizirano, so se dosegle pogodbe, s katerimi so se deloma znižale najemnine, deloma pa se je preprečilo nameravano področje. Pri tem gibanju je bilo 11.236 najemnikov neposredno prizadetih.

Strankino založništvo je lani izdalo knjig in brošur v skupni nakladi 420.000 iztisov. Letakov se je razdelilo 1.200.000. Splošna konsumna zadruga je imela za en milijon kron prometa, to je za 40 odstotkov več, kakor leto poprej. Dohodkov je stranka imela 627.000 K, izdatkov pa 624.000 K.

Dr. Schürer v. Waldheim.

ki je izvrsten zdravnik, je poslal v javnost oklic, v katerem poziva vse dobro misleče, da ustanove državno stranko, ki bo imela namen, odstraniti vse narodnostne spore. Zahteva, da mora nastati nov čas,

on s prisiljenim smehom, iz katerega se je glasil pri-tajen strah.

Na to ni ona odgovorila, a usta mu zaprla s poljubom.

Šla sta roko v roci po polji, jaz pa sem zlezal raz lipo, vedoč za veliko skrivnost.

Dolgo pa to ni tajno ostalo. Fran je govoril z očetom, in ta jima je dovolil, da bi se vzela, in jima obljubil, da jima da v najem kočjo v Hlumku, katero je prevzel za neki dolg.

Vsi na vasi so ženinu in nevesti čestitali, vsi se tega radovali, in Franova mati dala jima je svoj blagoslov, le Beto in moja mater je to vznemirjevalo, in Beta je rekla žalostno:

„Ta svatba ne bode v srečo. Rod ljubezni se nima nikdar ženiti v rod, ki hlepi za denarjem. To ne bo prineslo nobene sreče. Bog pomagaj njemu in — nji!“

Do žetve je bilo vse krasno, zaročenca živela sta kakor v nebu. A po žetvi prišla je nesreča, prav za prav pripeljala se je.

Bili smo takrat na polju, ravno na veliki njivi. Kdor je na enem koncu, to veste, ne sliši in ne vidi na drugega.

Rozarka je vezala snope na enem koncu, a jaz sem pomagal nalagati žito na vrv, Fran je na drugem koncu nakladal snope na voz.

Tu se je peljala kočija mimo nas. Že od daleč jo je bilo videti.

„Tam-le gre oskrbnik“, rekla je Barča in si potegnila ruto globoko na oči.

V tistih časih je bil ta-le oskrbnik mogočen gospod in vsakdo se je pred njim priklonil, da bi si bil skoro zlomil hrbet. On se pa ni na nikogar ozrl, niti se zahvalil za pozdrav, in šel ali jezdit mimo ljudi, kakor bi bile to podobne iz kamne.

Le na mlada dekleta je gledal; in tu je zijal bolj, kakor je bilo treba, zijal mnogo dalje, kakor je bilo to spodobno in dovoljeno. V takratnih časih robe je bil tak-le gospodič tudi gospod deklet.

v katerem se bo dovršil sporazum v jezikovno mešanik deželah, bodo dobile razne narodnosti svojo avtonomijo in bo prišel v veljavo državni varstveni zakon. Pa pri Nemcih bo našel ta oklic gotovo gluha ušesa!

Obisk srbskega kralja Petra na Dunaju.

Kakor je že sedaj popolnoma gotovo, pride kralj Peter v kratkem na Dunaj in bo od cesarja Franca Josipa sprejet v avdijenci. V Beogradu se tudi govori, da bo kralj Peter najbrže meseca maja obiskal francoskega predsednika Fallieresa.

Francoski vinogradniki proti tovarnarjem šampanjca.

V seji senata dne 11. t. m. je ministrski predsednik podal izjavo, da je vprašanje krajevnih omejitev vinskih okrajev predložil državnemu svetu, ki svobodno razsodi o tem. To in od senata vsprejeti dnevi red sta povzročila živahno razburjenje v hodnikih zbornice, zlasti med zastopniki omejenega vinogradniškega ozemlja Šampanje.

Vsled vesti, da je senat načelno sklenil odpraviti krajevno omejitev, so se trume vinogradnikov iz vseh vasi Marnske doline, okoli 2000, podale proti Hautevillu in Dizy-ju. V Dizy-ju so razbili vrata neke kleti in napravili velika opustošenja. Vinogradniki so se potem podali v Epernay. V kletih je bilo 230 tisoč steklenic šampanjca. Demonstrantje so napravili na ulicah tri barikade iz materijala, vzetega iz kleti. Ulice so polne razbitih steklenic in drugih razbitih predmetov. Enaki prizori so se odigravali v Damary-ju, kjer so demonstrantje oplenili hišo nekega fabrikanta šampanjca.

Iz Damery-ja so vinogradniki šli v Ay, po ulicah tega kraja so peli internacionalo. Tudi tukaj so napadli hišo nekega trgovca z vinom. Eskadron dragoncev je potisnil demonstrante nazaj, ki so potem odšli v Epernay.

Občinski sveti v Damery-ju in sosednih krajih so odstopili. Na županski hiši v Damery-ju so razobesili rudečo zastavo.

V Venteulu je bila po noči razdejana neka klet. Zjutraj so v nekem vinogradu spuščali rakete, da bi sklicali skupaj vinogradnike, ki so — njih nad 1000 mož — odšli proti Epernay-ju. Na lice mesta so bile odposlane čete.

Dva eskadrona dragoncev sta v Ay-ju zabranila trumi vinogradnikov, ki so prišli iz okolice Dizy-ja, Venteula in Hautevillersa, da bi udrli v neko mesto, ki leži ob cesti v Epernay. Manifestantje se niso hoteli raziti in so se vrgli pred konje dragoncev. — Mnogi od teh vinogradnikov so prišli po ovinkih v mesto.

Najnovejša poročila vedo povedati, da se zdi, da delajo uporni viničarji po sporazumnem načrtu. V Pierri in Damery so že vse pokončali. V Eperay-ju so oplenili dve šampanjski trgovski hiši. Kavalerija je komaj obvarovala druge hiše. V Ay-ju so neko šampanjsko firmo popolnoma demolirali, dve so oplenili, tri pa zažgali.

Število čet se je izkazalo kot nezadostno. Uporniki uničujejo vse kar jim pride pod roko. (Trgovske knjige in pohištvo mečejo na ulico.)

V Vinay-ju so viničarji neko vinsko klet popolnoma oplenili. Vojaštvo je moralo razdreti neko barikado, predno je moglo razgnati demonstrante.

O oskrbniku je bilo znano, da je bil smel in pa predrzen; zato je vsak fant svoje dekle pred njim skrivaj; pošena dekleta potegnili so si ruto na oči in se sklonile k delu, da se jim je vitka krasna postava prav skrčila, kakor je to Barča naredila, ne pa Rozarka.

Ko je zagledala kočijo, je vstala in rekla:

„Pelje se z njim gospa! To je voznja! Le eno leto pred smrtjo hotela bi biti taka gospa in se voziti v kočiji!“

Barča pa se je zasmejala in rekla:

„Niti en dan bi ne hotela z oskrbnikovo gospo zamenjati.“

Druge delavke začele so peti staro pesem o njem in ena izmed njih je rekla Rozarki:

„Od dela se nobeden ne vrede v kočijo!“

Rozarka ni odgovorila, a delala je le površno. Oči so ji obvisle na kočiji, ki je v nesrečo slučajno obstala pri našem polju. Kočiji nasproti je vozil z žitom naloženi grajski voz, a ker je bila cesta ozka, stopil je konj s kočijo na naše polje.

Rozarka se je zravnila in zrla na kočijo z uprtimi očmi. Njene oči so se vjele z njegovimi, a tu padla ji je — ali slučajno, ali namenoma, tega ne vem — rufa raz glavo, njeni zlati lasje so se zasvetili, a oči zažarele, kakor bi švigale iskre iz njih.

Kočija se je kmalu odpeljala, a Rozarka je še vedno stala in gledala za njo.

Fran tega ni zapazil, le jaz sem videl celi dogodek. Vsi so se v ponižnosti priklanjali t t l o m, a jaz lepi, kmečki, ponosni fant sem se vzravnal kakor Rozarka.

Od tega dne ni bila mati z Rozarko več zadovoljna. Ni bila več tako pridna in pogosto se je zgubila od doma. Oče se je smejal, naj vendar kaj takega privoščiti nevesti, a nagrbnil čelo, ko mu je Beta nekega dne potožila, da Rozarka zahaja k hišni v Holovški grad.

(Dalje prih.)

Za svetovni mir.

V Parizu se razvija živahna agitacija med francoskim delavstvom, da se poda ogromno število delavcev v Berlin na velikanski socialistični zbor, ki se bo tamkaj vršil v prilog svetovnemu miru.

Amerikanska eskadra v evropskih vodah.

Mornariški oddelek je objavil program za križarenje eskadre v Vzhodnem morju. Po tem programu obišče ta eskadra nemška pristanišča, med temi Kiel, potem danska, švedska in ruska mesta, dočim bo divizija križarjev atlantske flote križarila meseca oktobra ter novembra in decembra v Sredozemskem morju.

Kitajske mase

postajajo od dne do dne bolj sovražne proti Evropejcem, zlasti proti Rusom. Vsi uradi, posebno višji, že proglašajo, da stoji Kitajska na pragu vojne. Vojni minister izvaja z veliko hitrostjo vojaške reforme.

Poročevalec „Golosa Moskvy“ brzojavlja iz Charbina, da Rusija ni dobro poučena o vojni moči Kitajske. Kitajska nima 150.000 mož redne vojske, temveč 325.000 mož in 1032 topov najnovejšega sistema, vlitih v Kruppovi tovarni. Kitajska armada ima 308 polkov pehote, 62 eskadronov jezdecev in 172 baterij topničarstva. Razven tega ima še domobrance, takozvane „sunfandun“, ki šteje 150.000 mož in 15.000 častnikov. Kitajska armada v Mandžuriji ima uniforme, kakor Japonci, in brzostrelne puške.

Kitajska se pa še vedno oborožuje. Po načrtu vojnega ministra bo imela Kitajska leta 1913 52 divizij po 17.000 mož, to je 884.000 mož, ki bodo popolnoma evropsko izšolani. Denar je posodila Amerika.

Japonsko časopisje svari kitajsko vlado pred Združenimi državami. Naziva jih neodkriti zavezniki. Nasproti temu pa svetuje, naj se Kitajska z Rusijo poravnava in naj vstopi v zvezo z Rusijo in Japonsko, kajti interesi teh treh držav so zelo enaki in se morejo le soljarno braniti. Japonski listi poučujejo Kitajce, da Rusija ne dela krivice Kitajski in da ne zahteva ničesar nepravilnega.

Lakota na Kitajskem

postaja po raznih poročilih vedno hujša. Pravijo, da kuga ni bila nič proti tej grozoti. Po deželi je vse polno roparskih čet, ki plenijo in morijo. Guverner je dal sežgati 200 roparjev pri živem telesu. Toda, tudi ta strašni eksemplari drugih ne ostraši. Beda je res prevelika. Možje ponujajo svoje žene, stariši otroke za hleb kruha, ali nihče ne da te cene, niti trgovci s sužnji.

Raznoterosti.

Prihodnja številka izide radi praznikov v sredo dne 19. t. m.

Duhovniška vest. Župnijo Vojnik pri Celju je dobil častiti gospod Jožef Potovšek, župnik v Artičah pri Brežicah.

Poroka. Ze v zadnji številki smo javili, da se poroči hčerka Marija vrožnanega načelnika okrajnega zastopa Šoštanjkega, c. in kr. komornika Karola pl. Adamoviča de Csepin v Velenju z c. in kr. komornikom in nadporočnikom 5. dragoskega polka, grofom Hervardom Auerspergom v Slovenski Bistrici. Cerkvena poroka bo v sredo dne 19. aprila 1911, ob 11. uri predpoldne v grajski kapeli v Velenju. Na prošnjo nevestinih starišev bodo izvršili poroko ekselence premlitljivi nadpastir, ki dojdejo v ta namen v Velenje v torek dne 18. aprila popoldne.

Cesarjeva velika noč. Cesar se je v sredo dne 12. t. m. z dvornim vlakom odpeljal v Wallsee, kjer bo pri nadvojvodu Francu Salvatorju preživel veliko-nočne praznike. Vrnil se bo najbrže dne 17. ali 18. aprila.

Visoka odlikovanja. Cesar je odlikoval admiral grofa Montecuccolija, carja bolgarskega Ferdinanda, princea Alojzija Liechtensteina, višjega dvornega maršala grofa Gudenosa, grofa Čermína in grofa Buquoyja z redom zlatega runa. Odlikovanje bolgarskega carja pomenja velik udarec za politiko grofa Aehrenthala, ki se je na vse načine trudil, da bi prepričal zboljšanje odnosajev med avstrijskim in bolgarskim dvorom.

Hribar v političnem penziju. V liberalni kandidatni listi za ljubljanske občinske volitve ni več prejšnjega župana Hribarja. Baje se je izrazil, da se iz zdravstvenih ozirov noče več udeleževati političnega življenja. Iz tega vzroka, tudi ne bo kandidiral več za državni zbor. Je pameten, bo lažje v miru snoval načrte za vseslovansko banko, kjer bo še lepšo plačo vlekel, kakor pa od nevaležnih Ljubljancev in si služil grenke urice življenja iz srebrnega ruskega pokala. Sic transit gloria mundi!

Liberalno gospodarsko delo. Pod naslovom: Ali je Kunej še revizor pri celjski zvezi — prinaša „Slovenec“ od dne 13. t. m. sledečo, nad vse značilno notico: „Kakih sredstev se poslužujejo liberalci, da pri svojih zvezah obdržijo zadrugo, kaže sledeči slučaj: Neka koroška posojilnica je sklenila izstopiti iz celjske liberalne Zadrugne zveze. Kot odgovor na svojo odpoved je dobila od revizorja celjske zveze, Antona Kuneja, dopis, v katerem ta preti, da bo načelstvo naznanilo sodišču, da bodo posamezni člani načelstva zaprti zaradi ponarejanja bilanc itd., ako ostane za druga pri svoji odpovedi. Isti revizor je nekaj časa

pred to grožnjo revidiral dotično posojilnico, a napravil je na sodišče poročilo, da je našel vse v najlepšem redu. Ali je revizor sodišče nalagal, ali pa je neopravičeno grozil načelstvu, Eno, kakor drugo je kaznjivo in bi moral biti Kunej zaradi tega izbrisan iz imenika revizorjev. Vprašamo Zadrugo zvezo v Celju, če je zaradi tega uvedla proti Kuneju disciplinarno postopanje in kaj je ukrenila? Slučaj ji je namreč dobro znan.“ Komentirati teh vrstic menda ni potreba. So že same preveč glasna obsodba liberalnega gospodarskega dela. In ti ljudje naj bi imeli tudi politično vodstvo v rokah? Nikdar!

Nesrečnež. „Ne znam puta, ne znam staze“, to znano Preradovićevo pesem si lahko sentimentalno zažvižga senatni predsednik Ploj, če se sme verjeti njegovi „Slogi.“ Ta liberalni list, ki nas sicer grize v vsaki številki, akoravno hoče veljati za posebljenega varuha morale, piše namreč, da še „ni znano, ali bo in kje bo kandidiral naš zaslužni dr. Ploj. Po zatrdilu tega lista ponujajo dr. Ploju kandidature v skoro vseh spodnještajerskih okrajih. To je vendar največja nesreča za ubogega Ploja. Od vseh krajev se mu ponujajo mandati, a on ne ve, za katerega bi pograbil. Samo da se mu ne bo godilo kakor grškemu Tantalu, kateremu se je vedno odtegnilo grozdje, ko si ga je hotel utrgati.

Od načelstva Ljudske hranilnice in posojilnice v Celju smo dobili sledeče obvestilo: Z ozirom na notico, priobčeno v nekaterih listih, ki se tiče zveze podpisanega zavoda do osebe štajerskega namestnika Njega ekselence grofa Claryja, konstatiramo v prilog resnici, da podpisana zadruga nikdar ni bila in ni v katerikoli, bodisi posredni, bodisi neposredni poslovnosti ali drugi zvezi z osebo štajerskega namestnika, Njega ekselence grofa Clary in Aldringen. — Načelstvo Ljudske posojilnice in hranilnice v Celju.

VI. splošni češko-slovanski katoliški shod se bo vršil letos od dne 12. do 15. avgusta v Olomucu. Na programu je v prvi vrsti organizacija boja proti „Svobodni Misli“ in „Svobodni šoli“ ter organizacija krščanske mladine. Predsednik pripravljavnega odbora je češki katoliško-narodni državni poslanec dr. Hruban.

II. avstrijski protialkoholni shod bo letos o binokostih v Gradcu. Glavni predmet razprav bo: Alkohol in mladina. Opozorjamo že sedaj: Skrbimo, da bomo Slovenci pri tem shodu častno zastopani! Gradec ni tako daleč od nas, o binokostih se že itak rado naredi kak izlet. Torej združimo prijetno s koristnim!

Kmetice, gospodinjje! Opozorjam vas na palmo, kojo izdeluje in pripravlja gospod Ivan Veixl na senškem trgu v Mariboru. V teku časa sem se prepričala, da ta izdelek palma bujno vpliva na kokoši. Bolehave kokoši v kratkem ozdravijo, ako se ravna natančno po navodilu. Če se pa palma polaga zdravim kokošim, ne zbolijo in raje nesejo.

Ivana Hleb na Smolniku.

Boj za Ferrerjevo dedščino.

„New-York Herald“, list, ki je glede Ferrerja gotovo nepristranski, piše sledeče:

Ako opazujemo špansko ministrsko krizo in njeno rešitev, vidimo, da se gotova vprašanja, ki so bila vzrok omenjene krize, sploh v javnosti niso obravnavala. Cilj španskih revizionistov ni, dokazati Ferrerjevo nedolžnost, kajti to je nemogoče, kakor list kategorično pristavlja, temveč gre se jim zato, da prepusti vlada konfiscirano Ferrerjevo premoženje njegovim dedičem Petetu in Villafrancu.

Govori se, da se v dobro informiranih krogih zatrjuje, da je Canalejeva vlada pripravljena, dati Ferrerjevo premoženje nazaj. Samo nekatere postavne težkoče obtežujejo izvršitev tega načrta.

Samo eno je, po mislih Ferrerjevih učencev, namreč, da se mora premoženje rešiti. Loža hoče imeti tisti milijon, da bo lahko tem intenzivnejše delala na razširjenju protiverskih idej. To dejstvo razdere popolnoma tisto grmačo laži, s katerimi hočejo svobodomiselnici dokazati Ferrerjevo nedolžnost

Štajersko.

Mariborske novice.

Resel kandidira. V sredo dne 12. t. m. zvečer se je vršil v „Kreuzhofu“ shod, na katerem je bila sprejeta in proglašena kandidatura bivšega mariborskega državnega poslanca socialdemokrata Resela. Shod je bil od strani delavstva dobro obiskan. Glavni govor je imel Resel. Na dolgo in široko je branil socialdemokratsko stranko, zabavljaj čez meščanske stranke in njihove narodnostne boje, slikal svoje po njegovem mnenju plodonosno delovanje in konečno poveljal, da kandidira, če hočejo delavci zastaviti vse moči, da bo zmagal. Govor, ki je bil mestoma zelo dolgočasen, so delavci hladno poslušali in tudi ob koncu, ko se je šlo za kandidature, se niso nič kaj ogreli. Razpoloženje je bilo mrzlo in če sodimo po njem, so socialdemokratski upi, da obdrže mariborski mandat, minimalni. Kako stališče bo zavzemal v narodnostnih vprašanjih Resel ni povedal. Tudi ni nič obsodil postopanja svojih sodrugov v zadevi glede slovenskih paralel v Studencih. Po našem mnenju bi bil moral jasno povedati, da so takrat socialdemokrati, ki v svojem programu priznavajo vsake-

mu narodu popolno enakopravnost, nastopili skrajno nelojalno in povsem v nemškonalnem duhu, ter zagotoviti, da se to ne ponovi. Pri tej zadevi so se pokazali socialdemokrati za ravno tako hude naše narodne nasprotnike, kakor nacionalci, in če v tem oziru ne pride do korenite remedure, potem je nam Slovincem popolnoma vseeno, ali so na vrhu socialdemokrati ali pa nacionalci; narodne strpnosti in pravičnosti ne najdemo nikjer. Za kandidatom je govoril sodrug Täubler, ki kandidira v okraju Judenburg. Pravil je, da je vlada razpustila državni zbor za to, da bi okrepila večinske stranke, ki bodo potem v pričetku nove legislativne dobe radevolje dovolile nova bremena, in je pozival k živahni agitaciji za Resela. Konečno se je sklenilo delati na to, da bo prost 1. majnik in pa 13. junij, dan volitev. Vias vsega zborovanja ni bil nič posebno pogumvzbujajoč. Videti je bilo, da se socialdemokrati zavedajo težkega boja, ki jih čaka in iz katerega bržčas ne bodo izšli več kot zmagovalci. Nazadovanje so pa zakrivali sami s svojo nedelavnostjo in komodnostjo ter z brskanjem Slovencev.

Roparski napad. Vrtnar Ernst Gangl je dne 4. t. m. pil z 28letnim dninarjem Hafnerjem iz Ragoznice in z 19letnim hlapcem Korenom v Lajterspergu. Ko je Gangl okoli 11. ure dopoldan zapustil Lopičevo gostilno, sta mu sledila sopiveca. Nedaleč od pesniške postaje sta ga pa dohitela, ga vrgla na tla in ga oropala. Dosedaj jih še niso dobili. Sodnija zasleduje Hafnerja tudi radi zločina proti pravosti.

Argentinsko meso v Mariboru. Danes prodajajo nekateri mesarji na mariborskem trgu zopet meso iz Argentine. Občinstvo demonstrativno noče kupovati več tega mesa, čeprav se prodaja isto za 10 do 20 vin. ceneje, kot naše domače meso. Prvotna privlačna moč od prekmorskega mesa je popolnoma izgubila, ker se to meso glede kakovosti nikakor ne da primerjati mesu naše domače živine. Dobiček imajo pri vsej akciji edino le judovske družbe, ki kupujejo za nizko ceno živino v Argentini.

Mariborska nemška „Gemeinde-Sparcasa“ je imela leta 1910 nad 150.000 K čistega dobička, od katerega je dal upravni odbor 10.000 K za nemškega otroka, 5000 K za Südmarmko, 500 K za Šulferajn, 2 tisoč kron za Roseggerjev sklad; v isti meri so bila deležna tega dobička še razna druga nemška napadalna društva. Prometa je imel ta nemški zavod okroglo 26 milijonov kron lanske leto. Smelo lahko trdimo, da je v tem gotovo polovica slovenskega denarja, ker marsikateri Slovenec še vedno misli, da je njegov denar v nemškem zavodu bolj varno naložen in da dobi ceneje posojilo. Naši narodni nasprotniki se nam smeji v pest in vporablja naš denar v to, da nam zadajajo udarec za udarcem.

V torek, dne 11. t. m. se je vršilo v mariborskem kazinu zborovanje nemškega društva za Maribor in okolico. Obravnavalo se je najbolj državnozbornske volitve. Govoril je dr. Schinner, ki je stavil sledečo resolucijo: Nemško društvo za Maribor in okolico se zavzema za Wastianovo kandidature in vzame z zadoščenjem na znanje, da se je dosegel sporazum. — V odbor so bili voljeni naslednji: načelnik dr. Ralph Valentin (!), Krištof Futter, Viktor Gregori, Karl Haber, Norbert Jahn, Rudolf Kiffmann, Rajmund Lirzer, Karl Mayer, Franc Neger, dr. Oskar Orosel, dr. Josip Schinner, Henrik Wastian in Tomaž Berničnik. — Predno je sprejel dr. Valentin načelstvo, je izjavil, da je sprejme samo pod tem pogojem, če bo društvo res kaj delalo in tako postalo, kar bi moralo že davno biti, namreč prvo vseh političnih društev v Mariboru.

Celjske novice.

Celje. V tukajšnjih liberalnih krogih se vkljub nasprotnim vestem zatrjuje, da Roblek na noben način ne sprejme več kandidature. Saj je bil tudi zadnjikrat le prisiljen, kar je pokazal s tem, da na Dunaju ni hotel nič delovati. Če se prav spominjamo, govoril je zgoraj samo enkrat, in še takrat so hudobni listi pisali, da je le bral, kar so mu tukajšnji matadorji napisali in dovolili prečitati. Vloge hlapca za celjske liberalce in liberalčke pa Roblek noče več igrati. Razven tega pa tudi on vidi, da se je treba zaradi zvez nekaterih liberalnih posojilnic v Savinjski dolini z ljubljansko Glavno in celjsko Zadrugo zvezo bati izbruha ljudske nevolje. Akcije združenih pivovarn tudi ne gredo več kvišku. Učiteljstvo ne bo šlo več v boj proti kmečki stranki, kajti s tem izgubi sploh vsako upanje, da bi se kdaj udeležile njega želje v deželnem zboru. Ni potemtakem nemodro, če se Roblek kot previden mož želi kmalu odtegniti javnosti. S stranko, ki je na vseh koncih in krajih falitna, ne mara nihče več skupnosti.

Doseženo je. V Celju imamo zopet eno veletrgovino več. To je I. Pfeifer et Co. — milarna, parfumerija, svečarna itd. Vsemu občinstvu, zlasti trgovcem, priporočamo to trdiko, ker je g. Ivan Pfeifer vrl Slovenec, ki ima svojo tovarno v celjski okolici (prodajalno pa v Celju, nasproti hotela „Pri belem volu“) in je slovenski volilec za okoliško občino. Zdaj je res, kakor pravi naš inserat A. Kolenca, da je prazen izgovor, da se mora blago iskati pri tujcih, ker imamo svojih trgovin in obrti v Celju dovolj. Opozorjamo p. n. bralce, da se ozirajo na inserate v našem listu in držijo strogo disciplino!

Protestanti so imeli zadnjo nedeljo 50letnico, odkar jim je dal naš cesar enakopravnost s katoličani v Avstriji. Pastor May in knjigar Adler sta vabila k tej slavnosti vse mogoče urade. Tudi protestantsko-klerikalna „Vahtarca“ se je trudila, zvabiti ven-

dar enkrat precej ljudi v luteransko cerkev. Pa ni šlo veliko katoličanov k tej reči, protestanti sami niso bili polnoštevilni. Med pobožnimi protestanti je pa bil župan dr. Jabornegg, mestni protestantski poslovodja dr. Ambrožič, znani protestanti Stiger, Zangger, Sager itd. Našteti jih ni treba, ker so se dali vsi po „službi božji“ fotografirati, da si jih lahko vsak ogleda. S to fotografijo mislijo agitirati pri volitvah za okoliško občino, da bodo Slovenci vedeli, kdo bi rad paševal katoliškim okoličanom Slovincem.

Sv. misijon v župnijski cerkvi je bil vrlo dobro obiskan. Obhajanih je bilo okoli 7000. Obnesla se je tudi sprememba, da je bila namesto predpoldan ena pridiga zvečer, h kateri je prišlo veliko ljudi, ki drugače ne morejo priti v cerkev. Ganišnja je bila služba božja za delavce, ki se je vršila v nedeljo ob 2. uri zjutraj. Prejšnji dan po delu so prišli zvečer k pridigi in sv. spovedi, ponoči so bili ob dveh obhajani, ob 4. uri so bili že zopet na delu. Da, eden je prišel naravnost ob 2. uri zjutraj iz tovarne, se spovedal, prejel med sv. mašo sv. obhajilo ter šel ob 4. uri zopet na delo. Sploh je prišlo na župnijski urad veliko pritožb, da nekatere tovarne v Celju in okolici ne dajo delavcem nedeljskega počitka. Opozarjamo te tovarne in tudi politične oblasti na obrtni zakon o nedeljskem počitku in zahtevamo, da se ta natančno izpolnjuje. Človek ni črna žival, da bi moral delati noč in dan, če se kakemu delodajalcu to spoljublja. Če se to ne izpremeni, smo primorani, da naznamo dotične tovarne politični oblasti, da jih kaznuje po obrtnem zakonu.

Liberalne nesramnosti so že brezmejne. V zadnjem času so prišli liberalci celo ob pamet. V „Slov. Narodu“ lažejo o namestniku grofu Claryju, lažejo o glavarju baronu Müllerju, lažejo o okr. komisarju dr. Rateju, lažejo o svetniku dr. Kotniku. O zadnjem gospodu namreč piše zopet isti famozni iznajditelj laži, „Slov. Narod“, da kandidira v celjsko-vranskem okraju „za klerikalce sodnik dr. Kotnik“. Ne vemo, katera političnega mišljenja je g. dež. sodni svetnik dr. Kotnik, ker se v politiko ni dosedaj vmešaval. Zato je tem večja sramota, da ga „Slov. Narod“ s to lažjo smeši pred javnostjo z zaničljivim za „klerikalce sodnik Kotnik“. Tako časnikarsko barabstvo se samo po sebi obsoja.

Celje. Dne 11. januarja je prišla pri posestniku Alojziju uslužbena dekla Neža Kvas k zidarju M. Senegačniku v Novicerkvi. V njegovem stanovanju je ležala bolna do konca januarja. Ko so pa dne 1. februarja prepeljali Kvas v celjsko bolnišnico, je dala Senegačniku hraniti vložno knjižico z vlogo 123 kron. To svoto si je prihranila od svojega pičlega zaslužka. Ko je pa pred nekaj dnevi prišla iz bolnišnice nazaj domov, je zahtevala od Senegačnika hranilno knjižico. Toda ta je med tem časom vzdignil 122 K in veselo živel. Opadilo se ga je sodnji.

Ptjske novice.

Oče Ornig. Kakor je bilo pričakovati, se je tudi zgodilo. Užaljeni oče Ornig se je potolažil in bo zopet sprejel čast ptjskega župana. Kakor se zdi, je bila vsa afera naročena. Nekomu se je zahotelo po slavospevih in zaupnicah in zato se je moralo vso zadevo inscenirati. Sicer konec sedaj ni bil tako komično-ganljiv, kakor prejšnjekrati. Ni bilo čitati nikakih panegirikov in izrekalo se ni nikakih zaupnic, toda gotovi „ponosni“ značaji se tudi brez teh potolažijo. Seveda, če ni pompozni zaupnic, mora iti pa brez njih.

Nazadovanje žirinske kuge na Štajerskem. Kakor se poroča iz uradnega vira, je sedaj tudi politični okraj Ptuj prost žirinske kuge.

Na Bregu pri Ptujju je bila žena ondotnega stražnika Lasbacherja v samomorilnem namenu octovo kisline. Dobila je tako težke notranje poškodbe, da je še isti dan umrla.

Ptuj. Najboljši in najsigurnejši kmečki denarni zavod je v ptjskem okraju Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptujju (minoritski samostan). Ta, še komaj nad pol leta obstoječi denarni zavod, se je že tako povzpela in razvila, da se lahko že sedaj meri z večjimi denarnimi zavodi. Ima ugodnosti za vlagatelje, kakor se malokje nahajajo. Hranilne vloge se obrestujejo polmesečno, to je, vloge, vložene v času od 1. do 15. v mesecu, se začnejo obrestovati 16. istega meseca; vloge, vložene v času od 15. do zadnjega v mesecu, pa s 1. prihodnjega meseca. Če se obrestuje, se koncem vsakega polletja, to je 30. junija in 31. decembra pripišejo glavnici, ter se obrestujejo naprej po 4%. Rentni davek od hranilnih vlog plačuje posojilnica sama, ne da bi se pri tem vlagateljem kaj odtegnilo od njihovih vlog. Kmečka čast in korist zahtevate, da se vsi kmetje v denarnih zadevah poslužujejo edino tega svojega denarnega zavoda ter mu pomagajo s tem še do višje stopinje proevita.

Ljutomerske novice.

Ljutomer. Liberalci, ki se imenujejo pri nas sedaj naenkrat agrarci, bodo na velikonočni pondeljek postavili pri Sv. Križu na Murskem polju svojega kandidata. Mi pa imamo dokaze, da se izvršuje cela akcija sporazumno s celjskimi in slovaškimi liberalci, in voditelji struje so neodkritosrčni, ako tega nočejo ljudstvu povedati. Gre se proti katoliško-narodni kmečki stranki in za liberalizem, katerega ponuja sedaj učiteljstvo ljudstvu pod novim kuvertom z napisom agrarizem. Resnica je in ostane, da so voditelji tega novega gibanja stali vedno v protikatoliškem taboru, ali vsaj nikdar v katoliškem. Ljudstvu sedaj

ne povedo, za kaj se gre. Naša Kmečka zveza je agrarna stranka v polnem pomenu besede. Obenem pa vsi vemo, da zasleduje v politiki katoliške in narodne principe. Dandanes ne more nobena stranka trditi, da je samo gospodarska, kajti tudi gospodarski program je drugačen pri liberalcih, drugačen pri katoliških strankah in drugačen pri socialistih. Katoliško zavedni može iz ljutomerske fare ostanemo zvesti svoji stranki in se ne bomo dali voditi za nos od ljudi, ki so po večini pripadniki liberalnega učiteljstva.

Ljutomer. V noči na 30. pr. m. je poskušalo kakih 7 mož vlomiti v več hiš v ljutomerski okolici. V Cvenu so poskušali tatovati pri poštnem uradu, v Lukavcih pa pri več posestnikih, pa so bili še pravočasno preprečeni. V Iljaševcih so pa ukradli nekemu posestniku za približno 1000 K svinjskega mesa in so brez sledu izginili. Taki slučajni se v ljutomerskem in radgonskem okraju pogosto ponavljajo. Sicer se varnostni organi zelo trudijo, priti zločincem na sled, ali dosedaj je bilo še vse brezuspešno.

Trboveljske novice.

Goljuf. Nekega Coitana Kipriana iz Macedonije so v Trbovljah na ovadbo stavbenega podjetnika Suligoja radi goljufije in poneverbe zaprli. Šel je namreč po naročilu firme v svojo domovino, da bi tam najel delavcev. V ta namen je dobil tudi od tvrde večjo svoto denarja, da bi plačal najetim delavcem vožnjo. Kiprian si je pustil od delavcev potrditi predujem, vendar je pozneje delavcem odtegnil precejšnje odstotke za lastni žep.

Trbovlje. Tukaj se je naselil nov živinozdravnik, gospod dr. J. Zupančič. Mislamo, da bo dobro izhajal.

Drugi kraji.

Svečina. Naš slavnj Guisepe Pascolo je le z največjo težavo zlezel zopet na županski stolec v občini Slatinski dol. Kakor pri volitvi odbora, tako se mu je tudi pri županski volitvi postavila močna opozicija v bran, in le z malo večino je bil Pascolo zopet izvoljen. To pač ni čudno; mirno svečinsko ljudstvo, ki je živelo dosedaj vedno v miru, ne mara več za tistega, ki je prišel sem z laškega juga in je zasejal ljuliko nemira v naš kraj. Stari može pravijo, kako mirno življenje je bilo poprej v Svečini, ko ni bilo Südmärke in vročevrtnih laško-nemških petelinov.

Pragersko. Pri nas so pred kratkim cigani kupili pri mesarju Požavku mesa in pijače in so dali mesto denarja zastavne liste. Tudi pri krčmarju Razboršku so napravili isti manevar. Ko sta oba natančneje pregledala dotične liste, sta spoznala, da so ponarejeni. Med tem so cigani že odšli, toda roka pravice jih je vendar zasačila. Bili so že tudi v policijskem listu na „programu“ radi tatvine.

Šmarje pri Jelšah. O nedeljskem shodu smo prejeli še naslednje poročilo: Na občni zbor političnega društva se je zbralo v Habjanovo dvorano blizu 400 poslušalcev iz celega okraja. Naše zavedno in politično zrelo ljudstvo je poslušalo svojega ljubljene poslanca gospoda dr. Korošca z veliko pozornostjo in vednim glasnim pritrdjevanjem. Sijajno je ovrzel govornik nasprotnikov nesramno sumničenje, da bi naši poslanci ničesar ne storili. Mislilo se ga je vprašati: Kaj ste storili za nas? Pa vsem nasprotnikom je ob njegovih jasnih prepričevalnih besedah izginil pogum. S svojo odločnostjo, ki je lastna le resnici, jim je sapo zaprl. Dokazal je dr. Korošec, da je bilo dobro premišljeno delovanje in postopanje naših poslancev v posameznih slučajih — katere je tudi naštel — edino pravilno ter bi bilo vsako drugačno pogubno za slovenskega kmeta. Zl. dosedaj nepoznano možatostjo so odbili vse pogubne napade na slovensko verno ljudstvo. Sklenil je z Gregorčičem: „Mi, vaši poslanci, bomo tudi v bodoče, kakor smo vedno, branili majhen čoln na razburkanem morju, v katerem čolnčič je naše ljubo slovensko ljudstvo. Bog čuvaj ta čolnčič! Bog čuvaj naš narod!“ Poslanec g. Vrečko je svojim kmečkim tovarišem prav jasno razložil, kako je bilo pri zagrizenih in krivičnih naših nasprotnikih v Gradcu nemogoče z lepa kaj doseči. Zato so odločno stopili v obstrukcijo. „Mi počemo samo drobtinice, mi hočemo enake kose hleba vseh naših pravic, ki nam grede, od deželne mize!“ Prisrčne in navdušene ovacije so donele obema gospodoma poslancema v zahvalo v znak ljubezni in vsega zaupanja. Sprejeli sta se resoluciji: 1. Našim poslancem izrekamo hvalo in celo zaupanje. 2. Mi odobravamo obstrukcijo v deželnem zboru. Nasprotniki so bili v pričo tako odkritosrčne navdušenosti in tako krasno uspelega shoda kar poparjeni in so se dovolj dostojno obnašali razun par godrnjačev in nekaj nezrelih fantičev. Gospod predsednik Gomilšek je v ognjevitih besedah še bodril za naše politične dolžnosti in pravice, opozarjal na bližajočo se državnozbornsko volitev, kjer mora Kmečka zveza sijajno zmagati, ter zaključil nad dve uri trajajoči, izvanredno uspeši shod. Pri resolucijah se ni drznila dvigniti nobena nasprotna roka. Od tega shoda opravičeno pričakujemo najboljših sadov.

Blizelsko. Požar. Zakonska Premelč sta pustila otroke brez nadzorstva same doma. Otroci so se igrali in pri tem so prišle enemu v roke vžigalice in s tem je že bila tudi nesreča gotova. Okoli 3. ure popoldan je že gorelo gospodarsko poslopje. K sreči so še sosedje v pravem času opazili ogenj ter ga omejili. Pogorelo je samo gospodarsko poslopje.

Kostrivnica. Čeden stric je Mihael Gajšek iz Kostrivnice. Svojo nečakinjo je tako pretepel, da so ji morali v bolnišnici odrezati roko.

Dobova. Posestnik Andrej Zupančič v Ločah pri Dobovi je vroč pristaš ptjskega „Štajerca“. Sam si ne plačuje tega smrdljivca, ki ga naročata očka Matheis in „Sparkasa“ v Brežicah po več sto iztisov in ga delita brezplačno med nevedne ljudi. Šnopsarsko glasilo „Štajerc“ je v zadnji dobi zelo hudo vzelo na niko slovenske denarne zavode, češ, da vsi propadejo, da ni varno zalagati v nje svojega denarja, da bodo vsi zadružniki trpeli neizmerno škodo in kar je še več enakih budalosti. Najbolj se zaletava v starejše zadruge: posojilnice v Ptujju, v Ormožu, v Celju in v Brežicah s prozornim namenom, da spravi te zavode ob zaupanje med ljudstvom. Čimprej doseže ta namen, timprej se bo stekal zopet slovenski denar v večno prazna predala nemških šparkas (in nemških posojilnic). Slovenci naj si pletajo torej sami bič, s katerim jih bodo bičali spodnještajski renegati od krvi. Hvala Bogu, tako daleč pa še venlar nismo. Slovensko ljudstvo pozna te zvite nakane in jih prezira s popolnim zaničevanjem. Tu pa tam se vsede pa le maršikateri kalin na te lopovski pripravljene limanice in tako se je tudi pripetilo našemu sosedu Zupančiču. Neko nedeljo je namreč na dolgo in široko razlagal Dobovčanom, da brežiška posojilnica ni več varna, in da ljudje nikar več najne nalagajo svojega denarja v tem zavodu, če ga nočejo izgubiti. Brežiška posojilnica je popolnoma pravilno ravnila, ko je nudila možakarju priliko, naj dokaže svoje trditve pred kazenskim sodnikom. Pri obravnavi dne 28. marca 1911 prišel je obrekovalec res z dokazom na dan. Položil je namreč dve številki „Štajerca“ pred sodnika in se samozavestno odrezal: „Tukaj-le, čitajte, saj je vse to, kar sem jaz trdil, črno na delo natiskano — torej mora biti res!“ Sodnik pa le ni verjel tem dokazom resnice, pač pa je priznal za prvo kazni Zupančiču 60 svetlih kronic, oziroma 6 dni zavora, in ga povrh obsodil v povračilo stroškov kazenskega postopanja. Iz te dogodbe sledi za pametne kmete jasen nauk: ogibajte se ljudi, ki vam vsiljujejo „Štajerca“, ogibajte se lista, ki je pisan z gnojnico in spada torej na gnoj! Klorkoli pa vkljub temu le še hrepeni po denarni globi, ali pa po „kajhi“, naj še dalje zahaja k Matheisu ali pa v Sparkaso, koder mu je ptjski „Štajerc“ brezplačno na razpolago. Morebiti ga tudi enkrat pamet sreča, kakor je srečala pamet dne 28. marca 1911 našega Zupančiča, ki je po končani razpravi domov gredeč si zapel pesmico: „Da, da! Tako se godi, komur „Štajerc“ diši, da naglo in lahko na „desko“ zdrči!“

Konjice. V torek dne 11. t. m. je pripeljal iz Stranice pri Konjicah posestnikov sin Janez Marinšek voz desek na celjski kolodvor. Pri odlaganju je hotel uporabiti nek tam ležeč kol, kar mu je pa železniški uslužbenec Zaherl zabranil. Radi tega sta se začela prepirati in tekot prepira je dal Zaherl Marinšku nekaj zausnic. To je pa slednjega tako razburilo, da je potegnul žepni nož in mu ž njim zadal težko rano v prsa. Zaherla so odnesli v bolnišnico, Marinška pa odvedli na okrožno sodišče.

Petrovče. Dne 8. t. m. se je igral rudarjev sin Franc Zupane v Libojah pri Petrovčah v domači hiši z dinamitno kapico. Kapica je eksplodirala in je odtrgala dečku več prstov na roki, ga ranila tudi na obrazu in na prsih, med tem ko se njegovemu petletnemu bratu, ki je bil istotako navzoč, ni prav nič zgodilo.

Zalec. Vse se izprašuje, kdo bo kandidiral, kdo bo zmagal, kako bo. Liberalna stranka gre s težkim srcem v volilni boj. Njeni poslanci v državnem zboru so bili ničle, o katerih se nikdar ni nič slišalo. Molčali so vsa štiri leta, kakor da bi se sramovali svojega liberalnega izvora. Storili niso nič, govorili nič, liberalna stranka je bila izredno slabo zastopana. Se težje pa postaja liberalcem srce, če se ozirajo na položaj v domovini. Politično so razbiti, gospodarsko uničeni. Na vseh straneh bankroti in v znamenju kanta stopajo v volilni boj. Liberalna stranka bo morala kmečko stranko naravnost prositi, naj iz usmiljenja molči o gospodarskem stanju nekaterih zavodov, kajti sicer pride do novih polomov in konkurzov. V liberalno stranko se je prirnilo toliko nepoštenih elementov, da je maršikaterega, sicer poštenega človeka že sram te družbe, v kateri se nahajajo kridarji, oderuhi in navadni vsakdanji sleparji. Slovenska kmečka zveza pod okriljem Vseslovenske ljudske stranke ima sedaj celo drugo pozicijo. Polne vrste volilcev se veselo, da je prišel sedaj čas, vrniti liberalcem njihove laži in klevete, njihove goljufije in sleparstva. Prešinjena zaupanja v zmago, čaka naša stranka z veseljem volilnega boja.

Šostanj. Minar J. Glušič je poslal svojega 13-letnega sina Avgusta v podstrešje z nekim naročilom. Fant je pa vzel tudi ključ od očetove škrinje, katero je odprl. Našel je v njej pištolo in jo nabasal. Pri tem je pa tako neprevidno ravnal, da se je pištola sprožila. Ko so čuli ljudje strel, so prihiteli gledat in so našli fanta z izstreljenim očesom. Dečko je umrl, ne da bi se zavedel.

Št. Pavel pri Preboldu. Naša občina postane skoraj po zaslugah liberalnega dopisnika ena svetovno znanih postojank slovenskega Štajerja. Teden za tednom hvali v „Narodnem Listu“ tukajšnje Sokole, njih delovanje, njih napredek, kot bi bili res najimennitnejša stvar na svetu, nasprotno pa graja vse, kar ne trobi v njihov „tudi krščanski“ rog. V zadnjem dopisu, ki je po obliki eden najnesramnejših, napada

med drugimi zopet našega nekdanjega vseobče priljubljenega kaplana gospoda J. Ilca. Na prvi pogled se pozna dopisniku njegova otročja mlečozoba nezmožnost, ali pa starostna duševna onemoglost. Bilo bi dobro, da bi puščavnik izpod gore prišel pogledat v to gnezdo. Pač pomilovanja vredni tukajšnji Sokoli, ki imajo med seboj dopisnika, nad čegar dopis se zgraža vsa fara. Na svidenje še večkrat!

V Podvinu pri Sevnici je hotel Mihael Koželj dati duška svojem veselju, da je streljal na gostiji iz stare, dvocevne pištole. Pištola je bila pa stara in le slabo popravljena, zato jo je pa pri prvem strelu razneslo, in Koželj je dobil na roki jako nevarne poškodbe. Zdravniki so izjavili, da bo roka tudi v slučaj, da je ne bo treba odrezati, nevarna za delo.

Brežice. Zaprli so Jožefa Trampuša, ker je iz ničevega vzroka grozil svojemu svaku Kajsu in njegovi hčeri Neži, da ju bo ustrelil in jima hišo zažgal. Trampuš je znan kot nasilen človek.

Rajhenburg. Poroča se naslednje: Iz semnja v Krškem je gna 14letni Janez Abram kravo proti domu. V Rajhenburgu se je pa žival splašila in je začela dirjati. Fant je imel vrv okoli desne roke ovito, in ker je bilo mrzlo, je držal obe roki v žepu. Zato se ni mogel dovolj naglo oprustiti in ga je krava vlekla za sabo po cesti. Orožniku Krepelu se je posrečilo, da je kravo zadržal in tako rešil fanta iz neprijetnega položaja, ki bi lahko postal za njega usodepolen. Imel je precejšnje rane na glavi in pa na rokah.

Videm ob Savi. Znano je že po kranjski in štajerski deželi in tudi drugod, da je v Krškem ob Savi umrla dne 16. marca 1911 in bila pokopana dne 18. marca gospa Josipina Hočevnar. Ta gospa je imela srce za Boga in za svojega bližnjega. Milijone ji je Bog podelil, in ona jih ni porabila v potrošnjo, ampak prvič v pospeševanje časti božje. To pričajo mnogoštevilne nove in popravljene cerkve na Kranjskem in Štajerskem, potem skrivni darovi za notranjo opravo cerkev, za zvonove, orglje itd. Drugič pa je gospa Hočevnar imela tudi usmiljenje in ljubezen do bližnjega. O tem govorijo mnoge šole in zavodi za mladino, ki jih je obdarovala, posebno krška bolnišnica in še druge sirotišnice za revne in bolne. Zato je pa bil tudi sprevod rajne gospe velikansk. Od hiše žalosti je krsto peljalo šest konj z vso drugo pripravo, katera je bila naročena od hvaležnih prijateljev in sorodnikov rajne blage gospe. Prebivalci mesta Krško so tudi svoji dobrotnici iz velike hvaležnosti vse storili, kar je le bilo v njihovih močeh. Veličasten pogreb je povzdignila vsa še živeča rodbina; udeležilo se ga je na tisoče kmečkega ljudstva in pa okoli 30 duhovnikov od desnega in levega brega Save, to je iz Kranjskega in Štajerskega. Voditelj kondukta je bil premilostljivi gospod prošt iz Rudolfovega dr. Sebastijan Elbert, slovesno mrtvaško sveto mašo je pel milostljivi gospod častni kanonik in dekan iz Radoljice Janez Novak, poslovilno pridigo je imel gospod dekan leskovski Franc Schweiger. — Ostala bo rajna blaga gospa v nepozabljivem spominu v svojih dobrih delih, v sporočilih in legatih. Ljubi Bog ji bodi plačnik za vse, kar je storila za njegovo čast in za blagor svojega bližnjega. — Hvaležni Videmčani.

Kranjsko.

Kočevje. Najstarejša žena na Kranjskem. Listi pišejo: Malokomu bo znano, da živi najstarejša žena na Kranjskem v kočevskem okraju. Piše se Marija Wiederwohl in je bila rojena leta 1805, je torej stara celih 106 let. Bila je petkrat omožena, zadnjikrat pred 4 leti, in sicer s sedaj 71 let starim Wiederwohlom. Žena izvršuje danes gostilničarsko obrt in je še vedno trdna in zdrava, tako da bo čakala še marsikatero pomlad.

Ljubljana. Učiteljska protialkoholna zveza ima svoje prvo zborovanje danes na veliko sredo dne 12. aprila, ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani Mestnega doma v Ljubljani. Razpored: Delo med učitelstvom, Jožef Novak, Idrija; Delo v šoli, Rudolf Horvat, Zagorje na Notranjskem; Učna snov, Fr. Petrič, Naklo; Delo izven šole, Ivan Grad, Košana; Slovenska protialkoholna literatura, Julij Slapšak, Vodice.

Ljubljana. Iz kranjskega deželnega odbora. Dr. Josip Polobnik in Ivan Lazar sta imenovana združnim praktikantom. Iz deželne službe je izstopil inženir A. Hočevnar. V pokoj je šel na lastno prošnjo primarij deželne bolnice dr. Eavard Šlajmer. Prof. Dermastija je imenovan učiteljem geografije na slovenski trgovski šoli. Krščansko-socialni zvezi v Ljubljani se je podelilo 800 K za napravo gospodarske šole za delavke.

Primorsko.

Pulj. Naši iredentisti so poslali ob priliki 50-letnice zedinjenja Italije brzojavno čestitko judovskiemu Natanu v Rim. V čestitki so imenovali Pulj, ki je edina avstrijska vojna luka, hčer Rima (figlia de Roma). Brzojavka pa se ni poslala naprej, marveč je bila v poštnem uradu v Trstu inhibirana. S tem, da so si puljski iredentisti drznili odposlati brzojavko s tako vsebino, v kateri se drznejo imenovati avstrijsko mesto Pulj, v katerem živi na tisoče Slovanov, hčer Rima, so zopet pokazali celi Avstriji, s kakimi za državo nevarnimi elementi lahko opraviti pri nas na jugu.

Narodno-obrambno delo.

Za „Slovensko Stražo.“ Neprijateljska tuja konkurenca bi silno rada izpodkopala tla naši priljubljeni Kolinski kavini primesi v korist obmejnim Slovincem in dela s sladkimi besedami, ki pa nimajo nobene vsebine na to, da bi jo naše gospodinjke opustile. Pa, hvala Bogu, naše gospodinjke so dandanes že toliko zavedne in samostojne, da jih ni mogoče preslepiti. One že prav dobro vedo, da je Kolinska kavina primes v korist obmejnim Slovincem od vseh najboljša in pristno domačo blago, vedo tudi, da z nakupovanjem te kavnine primesi podpirajo delo „Slovenske Straže“ za obmejne Slovence. In zato bo trud nasprotnikov Kolinske kavnine primesi v korist obmejnim Slovincem ostal pri naših gospodinjah brezuspešen. Slej kot prej bodo kupovale samo pristno Kolinsko kavino primes v korist obmejnim Slovincem in bodo prav posebno pazile tudi na to, da bo vsaka školjica opremljena s pečatom naše „Slovenske Straže.“

Za „Slov. Stražo“ je daroval g. Janez Kolman, posestnikov sin iz Slivnice, približno 4000 obrabljenih znamk. Vrlemu nabiratelju srčna hvala!

Za nemško šolo v Pesnici so nadalje darovali: Berta pl. Tyau, Pobrežje, 50 K; Franc Mikiš, Gradiška, 20 K; Josip Vezjak, Maribor, 30 K; A. Ferik, Gradiška, 4 K; Ch. Unterkofler, Maribor, 10 K; Ernest Eylert, Maribor, 10 K; Franc Bernhard in sin, Maribor, 30 K; dr. K. Thalmann, Maribor, 20 K; dr. M. König, Maribor, 10 K, in župan dr. Schmidegger 30 K; M. Zweackel, Maribor, 50 K; L. Kralik, Maribor, 50 K; notar dr. Hanss, Maribor, 20 K; A. Jellek, Maribor, 30 K; dr. Th. Bergmann, Maribor, 5 K; Jurij Schibeck, Pesnica, 5 K; Ludm. Schatz, St. Ilj, 4 K.

Narodno gospodarstvo.

Odredba glede rezanja živine. Osebe, ki hočejo izvrševati rezanje živine kot obrt, morajo imeti za to dovoljenje od pristojne politične oblasti prve inštanice (okrajnega glavarstva). To dovoljenje pa velja v prvi vrsti le za okraj, ki spada v področje one oblasti, katero je to dovoljenje dala; vendar pa se razširi ta pravica lahko tudi na okraje, ki spadajo v področje drugih političnih okrajnih oblasti, ako te v to privolijo. Osebe, ki živino režejo ali skaplajo, morajo imeti dovolilno listino (licenco) vedno s seboj. Vsak rezar si mora nabaviti vse v to svrhu potrebne priprave in orodje, katero ima držati vedno v dobrem stanju. Prav tako si mora nabaviti primerno množino razkužil. Vse v to svrhu potrebne priprave in orodje, kakor tudi razkužila mora imeti skopljajč vselej s seboj, ko reže. Vse rezarje imajo nadzorovati uradni živinozdravniki. Preden se loti rezar živino v kateremkoli kraju ali občini skaplja, se mora javiti pri županu ali njegovem namestniku in se izkazati z dovolilno listino. Glede izvajanja te obrti so se izdali posebni poostreni predpisi. O času, ko razsajajo kužne živinske bolezni, politična oblast lahko prepove skapljanje živine, držeča se pri tem določil zakona glede živinske kuge. V takih krajih pa, kjer razsaja kuga v gobcu in na parkljih, prašičja kuga ali pa rudečica, smrkelj itd., kakor tudi bolnih živali sploh ni smeti skaplja, a tudi rezarjem je strogo prepovedano, vstopiti v okužena dvorišča in hleve. Da se te odredbe natančno izpolnjujejo, za to morajo poskrbeti živinozdravniški organi, občinski predstojniki in c. kr. orožništvo.

Uvoz umetnega gnoja v Avstrijo leta 1910. Iz Nemčije se je v letu 1910 uvozilo v našo državo 1.457.030 meterskih stotov Tomažev žlindre, kalijeve soli 667.199 meterskih stotov, drugih umetnih gnojil 14.980 meterskih stotov, kostne moke 109.710 meterskih stotov. Iz Chile se je uvozilo k nam 817.813 met. stotov čilskega solitra.

Književnost in umetnost.

Esperanto. „Več jezikov znaš, več veljaš“, — pravi pregovor. Najboljši je torej tisti, ki zna vse jezike, ali kar je isto, svetovni jezik, ki se govori po vsem svetu. To pa je možno doseči edino s pomočjo esperantske slovnice, ki jo dobite za 1.30 K edino pri založniku Lj. Koserju, Juršinci pri Ptuj, Štajersko, in po kateri se naučite svetovni jezik Esperanto v par tednih. Kdor ne verjame, naj se prepriča sam!

Poštno izrazoslovje. Izšla je ročna knjižica: „Nemško-slovensko poštno izkazoslovje“, katero je sestavil in založil poštni uradnik J. Siebenreich. Knjižica ima gotovo precejšnjo važnost, kajti Slovenci smo na polju terminologije še reveži. Ta knjižica bo marsikateremu dobro došla, posebno pa slovenskim poštnim uradnikom. Zato pa tudi to knjižico toplo priporočamo, posebno ker je cena majhna, namreč 1 K 50 v.

Razgled po svetu.

Stavka pekov. Iz Rima se poroča, da v Novari nimajo kruha. Vsi peki stavkajo. Ker peki iz sosedščine vsled solidaritete nočejo pošiljati kruha v Novaro, je tam postal položaj kritičen. **Nesreča na morju.** Iz New-Yorka se poroča, da se je nek obrežni parnik v bližini britske Kolumbije

potopil z 20 osebami. Samo 4 potniki in 7 mož od posadke se je moglo rešiti.

Popis vesoljnega potopa v asirskem jeziku. V Victoria-institutu v Londonu je predaval profesor Hilprecht o vesoljnem potopu. Hilprecht je našel tabli s klinsko pisavo, na katerih je bil vdolben popis vesoljnega potopa. Ta opis se popolnoma strinja z onim v svetem pismu. Tabli sta bili pisani leta 2137 pred Kristusovim rojstvom. Dosti besed je popolnoma enakih z onimi v svetem pismu. Tudi nasvet, da se naj zgradi barka, ki naj bo podobna hiši, v katero se naj sprejme živali zraka, polja in gozdov, je na tej tabli napisan. To odkritje je vzbudilo velikansko zanimanje.

Junaški čin aretiranca. Iz Sydneyja v Avstraliji se poroča, da so prišli štiri domačine, ki so bili osumljeni, da so vlomili pri nekem farmerju z namenom, ukrasti jestvine. Neki policist na konju je dobil nalog, jih peljati v 370 km oddaljeni sedež policijskega sodnika. Vsi štirje so bili uklenjeni in so morali, ko so prišli na breg reke Roger, isto preplavati. Za njimi je jezdil policist v vodo. Sredi reke so ga pa zgrabili deroči valovi in so ga odnesli s konja. In slednji ga je še udaril s kopitom tako, da je padel v nezavest. Na vsak način bi bil utonil, ako bi takrat ne skočil v reko eden aretovanecev vzlic verigam, ki jih je imel na rokah, in ga ne bi, vzlic temu, da je bil sam v nevarnosti, da bi se utopil, spravil na suho. Kot plačilo za to junaštvo mu je sodnik milostno odpustil kazen.

Konec roparskega morilca Kowalta. Štirikratni morilec Kowolt je v noči od sobote na nedeljo ubežal orožnikom in je na begu ustrelil enega orožnika. Po noči je prišel v družbi nekega Walerusa, katerega so že tudi dolgo časa iskali, prosit k rudarju Penzelo za prenočišče, katero jima je slednji tudi dal. Po noči so pa začeli piti in ko je Kowolt postal že precej pijan, je razlagal natančno, kako je tiste štiri umore izvršil. Ko sta šla s tovarišem spat, je pa hitel Penzel k uradnemu predstojniku, in mu celo stvar naznanil. Slednji je takoj odposlal osem orožnikov na lice mesta. Ti so obkolili hišo, eden je pa šel po stopnicah v sobo, kjer sta spala zločinca. V sobi ga je sprejel Walerus z revolverjem, toda orožnik je bil naglejši in ga je s strelom ranil. Med tem je pa začel Kowolt iz okna celo kanonado na orožnike, kateri so se tudi branili s streli. Skupno je padlo 50—60 strelcev. Končno je utihnilo streljanje pri oknu. Ko so šli gledat v sobo, sta ležala obadva zločinca mrtva v lastni krvi sredi sobe.

Premetena sleparija. Lahko bi rekli, da je Pariz mesto sleparij. Nikjer na svetu menda se jih ne zgodi toliko in tako premetenih, kakor ravno v Parizu. Zadnjič se je v Parizu dogodila nova, premetena sleparija, ki je zbudila veliko pozornost. Ki nekemu draguljarju je prišel elegantno oblečen gospod in ga je pozval, naj gre z zbirko izbranih dragih kamnov k finančnemu ministru, ki hoče kupiti več stvari. Draguljar je vzel seboj dragih kamnov za 33.000 Fr. in je šel z neznancem v finančno ministrstvo. Tam ga je neznanec peljal po raznih sobah in se nazadnje ustavil v nekem kabinetu. Tam je vzel draguljarju drage kamne, češ, da gre z njimi k finančnemu ministru. Draguljar je čakal in čakal, pa zaman. Neznanca ni bilo več nazaj, in z njim so izginili tudi dragi kamni.

Roparski napad na zlatokop. Iz Budapešte se poroča, da so dne 6. aprila pozno popoldan, ko se že ni več delalo, vdrli roparji v beresvički zlatokop, ki je najbogatejši med vsemi eraričnimi. V rudniku so bili samo nočni čuvaji, katere so pa roparji z malimi dinamitnimi bombami prisilili, da so bežali v nek stranski predor, kjer jih je eden roparjev z bombo v roki tako dolgo stražil, da so drugi vso zlato rudo spravili na varno. To je trpelo do polnoči. Takošnja preiskava je dognala, da so ukradli zlate rude za več stotisoč kron. Zdi se, da so bili pri ropu udeleženi odpuščeni delavci, ker so bile roparjem lokalne razmere popolnoma znane.

Preprečen atentat. Iz Pariza se z dne 7. t. m. poroča: Po čuječnosti nekega služabnika je bila za-branjena velika katastrofa v versailski palači. Zraven vhoda v kongresno dvorano je našel omenjeni služabnik peklenski stroj, katerega netilo je že bilo zažgano. Brez tuje pomoči je služabnik uničil stroj. V neposredni bližini grada so zapazili tri sumljive individue, vendar se ni posrečilo, da bi jih prijeli. Bombo so preiskali in našli, da je bila napolnjena z tvarino, ki je najhujšega učinka pri eventuelni eksploziji.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse šte. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča dela.

53

Postrožba točna :: :: Cene nizke!

mogla rešiti. Imel je tuberkulozo prebavil. Ranjki je bil voditelj slavonskih Hrvatov.

Rekrutni kontingent.

„Wiener Zeitung“ od dne 10. aprila razglasa s pomočjo par. 14 odrejeno naredbo, s katero se dovoljuje za leto 1911 rekrutni kontingent in sicer v cellem 103.100 mož, od katerih odpade na avstrijske dežele 59.042 mož. Rekrutni kontingent za domobranstvo znaša 19.240 mož.

Tajna zveza ukrajinskih dijakov v Galiciji.

Iz Lvova se poroča, da so oblastvene preiskave dognale, da obstaja v Lvovu tajen osrednji odbor ukrajinskih dijakov, ki ima nalogo, delati revolucionarno propagando v deželi. Odboru pripadajo visokolecji, gimnazijci, realci in slušatelji učiteljskih. Ta osrednji odbor je preskrboval filijalke v vzhodnogaaliških mestih z revolucionarno literaturo s pomočjo potovalnih knjižnic. V zadnjih dneh so se poslali članom te tajne zveze, ki nosi ime Siczyński, pozivi, da napravijo dne 12. aprila na čast Siczyńskemu, ki sedi sedaj v Stanislavi, obsojen na 20letno ječo, sprevede in demonstracije.

V soboto in nedeljo je policija v stanovanjih mnogih ukrajinskih dijakov, pri ruskem revolucionarju Goraljuku, pri ruskem podaniku, slušatelju filozofije Sergiju Kolosowu in njegovi ženi izvršila hišno preiskavo. Našlo se je dosti kompromitujočih pisem.

Med špansko in portugalsko vlado

se je v zadnjem času pojavilo neko napetje, ker portugalska vlada ni mogla doseči, da bi španska vlada prepovedala razširjevanje tiskovin, ki delajo propagando za bivšega kralja Manuela in ki se razširjajo od španske meje. Španska vlada ni hotela nastopiti proti povzročiteljem tega gibanja, kakor je to zahtevala portugalska vlada.

Manevri vojne mornarice.

V vojaških krogih zatrjujejo, da se bodo letos vršile vaje vojne mornarice s peto gorsko brigado v južni Dalmaciji. Poveljnika pri teh vajah bosta prestolonaslednika nadvojvoda Fran Ferdinand in pa načelnik generalnega štaba Konrad plemeniti Hötzen-dorf.

Demonstracije na Portugalskem.

O položaju na Portugalskem poroča „Agence Havas“ iz Lisabone:

Kakih sto nastavlencev in delavcev iz mornariškega arzenala je zadnji petek demonstriralo pred mornariškim ministrstvom proti mornariškemu ministru. Policija, republikanska garda in pa moštvo križarice „Almirante Reis“ je napravilo red. Več demonstrantov je zbežalo na krov ladije „Sao Gabriel“, koder so jih aretirali.

Navzlic temu, da je vlada takoj zadušila to demonstracijo, se vendar boje novih nemirov. Antirepublikanci so zopet začeli razvijati živahno propagando, ker je justični minister izjavil, da bo zakon o ločitvi cerkve od države že prihodnji teden uveljavljen. Pričakovali so, da bo vlada ta zakon državni zbornici predložila, ki bo koncem meseca aprila izvoljena, in da bo ta predlog odklonila. V nekaterih okrajih je ljudstvo tako razburjeno, da se vlada boji, da se monarhistom morda ne posreči povzročiti splošne vstaje. Vsled tega je vlada odposlala križarico „Adamoster“ pred Oporto. Vsi polki, ki so garnizirani v severnem delu, so pripravljeni. Špansko mejo ostro stražijo.

Raznoterosti.

Iz šole. Razpisano je mesto definitivnega ali provizoričnega učitelja na petrazredni ljudski šoli na Vidmu ob Savi. Prošnje do dne 29. aprila na tamošnji krajni šolski svet. — Na nemški šoli v Vitanju pri Celju se razpisuje mesto nadučitelja. Šola je dvorazrednica. Mesto definitivno. Prošnje do dne 1. maja na krajni šolski svet v Vitanju.

Iz politične službe. Namestniški koncipist dr. Alions pl. Janta Polczyński je prestavljen iz Maribora k namestniku v Gradec. Prestavljen je okrajni komisar dr. Viktor Neuwirth iz Ptuja k okrajnemu glavarstvu v Maribor, namestniški konceptni praktikant Egon Schrey pl. Redlwerth je prestavljen od mariborskega k ptujskemu okrajnemu glavarstvu, konceptni praktikant pri namestniku v Gradcu dr. Franc Fina k okrajnemu glavarstvu v Mariboru.

Od finančne straže. V pokoj je šel komisar finančne straže v Šmarju gospod Henrik Voršič. — Imenovani so: za rešpicijenta nadpaznik gospod Matija Rihtarič v Brežicah in za definitivnega nadpaznika provizoričnega nadpaznika gospoda Franjo Pauline v Brežicah in Matija Pogoreuc v Ptuj. — Premeščeni so gospodje nadpazniki: Rok Bratuša iz Celja na Laško, Franjo Jodl iz Slovenjgradca v Maribor, Jakob Kaiser iz Ptuja v Celje, Matevž Pogoreuc iz Laškega v Ptuj; pazniki: Andrej Godiunig iz Rečice v Celje, Ivan Sabati iz Sevnice v Brežice, Ferdinand Vanič iz Radgone k Sv. Juriju ob Ščavnici. — Novo nastavljen je v Ormožu paznik Karol Spindler. — V finančne straže uradniški tečaj v Brno je poklican c. kr. nadpaznik finančne straže gospod Jože Lužar iz Maribora, in v carinski tečaj v Inomest nadpaznika gospoda Peter Kerndl iz Maribora in pa Franjo Repolusk iz Sv. Jurija ob Ščavnici.

Izlet hrvaških katoliških akademikov iz Doma-goja. Hrvaški katoliški akademiki prirede ta mesec poučni izlet na Kranjsko. Kakor je razvidno iz mesečnih poročil „Domagoja“, bayijo se hrvaški katoliški akademiki prav resno s socialnim študijem, v kateri namen prirede tudi ta izlet. V Ljubljano pridejo dne 25. t. m. Dne 26. t. m. odidejo v Selce, da proče kmečko organizacijo. Isti dan popoldne odidejo na Sv. Jošt na tridnevni socialni tečaj, kjer bodo predavali gospodje: dr. Krek, dr. Korošec, prof. Jarc in župnik Finžgar.

Himen. V grajski kapeli v Velenju se vrši dne 19. t. m. poroka nadporočnika 5. dragonskega polka Herwarda grofa Auersperga z Marijo pl. Adamovich de Csepin, hčerjo komornika, veleposestnika pl. Adamovicha.

Najstarejši hrvaški kanonik umrl. Dne 7. t. m. je umrl v Zagrebu 88letni oslepeli kanonik dr. Nikola Horvat. Bil je najstarejši kanonik Hrvaške. Rojen je bil leta 1823 v Jaski. Pokojni Horvat je bil po smrti nadškofa kardinala Mihaloviča kandidat za zagrebško nadškofijo. Ni bil imenovan, ker je bil bolan na očeh.

Odlikovani orožniki. Deželno žandarmerijsko poveljstvo je s pohvalnimi spričevali odlikovalo orožniške stražmojstre Antona Cizarja, Štefana Stojana in Ignacija Žagerja, ker so se odlikovali s posebno srčnostjo pri aretaciji neke nevarne tatinske družbe.

Osrednja zadruga za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru priredi na belo nedeljo dne 23. aprila predpoldne po božji službi gospodarski shod pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah; isti dan popoldne pa pri Sv. Boltenku v Slovenskih goricah. Na obeh zborovanjih govori poslovodja Osrednje zadruge.

Od vojaštva. Pijonirski bataljon štev. 4, ki je bil do leta 1905 v Ptuj in je bil prestavljen v Osjek, se preseli v najkrajšem času s štabom in z stotniki mi štev. 1 in 4 — štev. 5 je v Teodju — iz Osjeka v Ptuj, kjer ostane do jeseni.

Upravništvo Postojnske jame je poslalo vsem prečastitim župnim uradom na Kranjskem, Štajerskem, Primorskem itd. sledeče vabilo: Jamska uprava si dovoljuje prečastiti župni urad uljudno opozoriti, naj bi o priliki prireditve božjih potov na primer na Trsat, Brezje itd. povzročil, da udeleženci pose-tijo mimogrede tudi svetovnoznano Postojnsko jamo, ter si ogledajo te velikanske prirodne čudeže. Značilno je, kako piše nek štajerski romar v cenjenem listu „Bogoljubu“ štev. 9 leta 1910 na strani 280, opisujoč romanje Štajercev na Trsat, namreč: „Ob 9. uri smo šli v svetovnoznano Postojnsko jamo, ki je bila električno razsvetljena. Ljudje so bili kar očarani po krasoti in zanimivosti podzemeljskih znamenitosti... A romanje nam ni bilo samo v pobožno versko veselje, temveč tudi v izdatno napredovanje v naši izobrazbi. Videli smo božja čudežna dela v Postojnski jami itd.“ In naposled: „Značilno je rekel neki kmet, ko smo prišli iz Postojnske jame: „Kar sem do zdaj videl, je vredno vožne cene, od zdaj mi bo vse zastoj!“ V slučaju korporativnega poseta, če se isti pravočasno naznani, je pripravljena jamska uprava znižati vstopnino v jamo od 5 K na 1 K za osebo.

Südmarka letos nima sreče s svojo loterijo. — Srečke se ponujajo na židovski način po večinoma vseh trafikah v mestih, a občinstvo nima nobenega veselja podpirati akcijo za širitev Südmarkine korupcije. Srečke se ponujajo tudi pod drugimi neresničnimi pretvezami, samo da bi se spravile v denar.

Štajersko.

Maribor. Dramatično društvo vprizori na belo nedeljo dne 23. aprila 1911 v Narodnem domu v Celju zgodovinsko sliko izza časa preganjanja kristijanov: „V znamenju križa.“ Ta igra se je morala letos, na splošno zahtevo, v Mariboru trikrat vprizoriti, kar pač jasno kaže, da je res nekaj izvanredno lepega. Ker nastopi društvo z vso nalašč za to prirejeno opremo, ki je našla največje pohvalo, naj nikdo ne zamudi ugodne prilike, si to krasno igro ogledati. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Predprodaja vstopnic v Zvezni trgovini v Celju.

St. IIj v Slovenskih goricah. V nemških listih beremo, da je neka frajlica imenom Schatz darovala nekaj kronice za šulferajnsko šolo na Pesnici. Ta dražestna Nemka ne bo druga kot naša slavna poštarica. Takle ljudi redimo. Sicer bi omenjena „Nemka“ tiste borne kronice mogoče lahko boljše uporabila!

Zgornja Sv. Kungota. Pri nas bodo letošnje poletje povečali šolsko poslopje. Proračun znaša 28.105 K 96 h. Stavba mora biti do dne 15. oktobra 1911 dogotovljena. „Nemški“ načelnik krajnega šolskega sveta je razpisal natečaj za dotično stavbo samo v nemških listih.

Dramlje. Svobodomiselna lista sta „Štajerc“ in „Narodni List.“ Vsak razumen človek je vedel že davno to, v nedeljo dne 2. aprila pa potrjuje isto „Štajerc“ sam v dopisu Črešnjice-Dramlje. Kdor je svobodomiseln, je proti krščanski veri. Ob volitvah bodo vsi vestni krščanski ljudje vedeli dati strankama obeh listov pravi odgovor. Mi hočemo krščanske, slovenske poslance!

Dramlje. Malega otroka brateca je dala Piliho-va hčerka v Jazbinah kopati v krop. Ubogi otrok je umrl.

Dramlje. Prav ima „Štajerc.“ Le naj spravi dotično knjigo pred dvojno gosposko. Doseže naj, da bo

smel prebrati tudi on resnične dokaze za vsebino spisov v knjigi. Po njih ga bo do smrti sram prijatelja dopisnika. Se reče, če ni „Štajerc“ vse pravicoljubnosti in pameti pokopal, kakor pri dopisu iz Črešnjice-Dramelj dne 2. aprila. Sebe imenuje svobodomiselnega, pa ne pusti duhovniku toliko svobode, da bi v domačo knjigo kaj zapisal. Manire hoče druge učiti, pa piše tako zasramljivo, kakor pijan drvar in šnopsar.

Ljutomer. Bralno društvo vabi vse prebivalce širne župnije, kakor tudi vsa sosedna društva in prijatelje, naj pohite na belo nedeljo na veselico, ki se vrši v dvorani gospe Kukovec. Igrala se bode najnovjša narodna igra „Domen“, dramatisirana po Jurčičevem romanu. Začetek ob 5. uri popoldan. K obilni udeležbi vabi odbor.

Frankolovo. Umrl je dne 6. aprila grajsčinski žagar Štefan Jožep. Pokojnik je bil priljubljen vsakomur, kar priča obili spreved dne 8. aprila ob 4. uri popoldne, ko smo ga spremili na zadnji poti na frankolovsko pokopališče z dvema duhovnikoma. Pevski zbor frankolovski mu je zapel dve žalostinki, in sicer „Nad zvezdami“, mešani zbor, na domu, „Blagor mu“, moški zbor, na grobu. N. v m. p.! — Na sedmini ranjkega so pevci za tukajšnje kmečko katoliško izobraževalno društvo nabrali 6.60 K. Hvala! — In vzlic nekaterim tukajšnjim nasprotnikom, ki se umejo nekoliko na čivkanje, pevsko društvo vendar dobro napreduje. Le tako korajžno naprej!

Središče. Pevski in gledališki večer priredi središka šestrazrednica na velikonočni pondeljek v šolskih prostorih v Središču. Na vspeodu so te-le točke: 1. Pesem „Pomladni izprehod“ (Fr. Serajnik). 2. Deklamacija „Pomladna bajka“ (Fr. Žgur). 3. „Vino in voda“, triglasni zbor s samospeli ter s sprem-ljevanjem harmonija (A. K.). 4. Deklamacija „Mej-nik“ (A. Aškerc). 5. Pesem „Večerno solnce“ (A. Kosi). 6. Gledališki igri: a) „Hvaležna sirota“, v dveh dejanjih, spisal R. Kosova; b) „Skrib in smrt“, v enem dejanju, priredil Juraj Pangrac. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina: sedeži 80 h, stojišča 30 h. Čisti dohodek se porabi za šolske namene. Šolske prireditve v Središču ponujajo udeležencem vsakokrat lep užitek, zato se je nađejati tudi tokrat obilne udeležbe.

Celje. Sicer se je že dalje časa govorilo, da misli namestništvo razveljaviti volitve za občino Celjska okolica, ki so se vršile meseca avgusta 1910. A vendar pa nismo mogli tega verjeti, ker se je volitev vršila tako mirno in zakonito, da so se celo člani volilne komisije, ki niso naši pristaši, kakor celjski župan, ki je bil v komisiji, in vladni komisar, pohvalno izrazili o nji. Vlada, oziroma graško namestništvo, je pa vendar našlo vzrok, da se je volitev razveljavila. Čujte in strmite, slovenski volilci! Razglas, ki bi moral biti po postavi celih osem dni nabit, je bil še le prvi dan osem dnevnega roka nabit, tako da je bil dr. Ambrožič, ki se jedini pritožil, menda za kako uro prikraštan. Hvala Bogu, da imamo tako pravične mo-že v Gradcu, ki se tako strogo ravna po postavi in volitve v tako veliki občini ovržejo, čeprav je jasno, kakor beli dan, da volitve ne bi bile za enen glas drugače izišle, ako bi bil tudi razglas pol ure dalje nabit. Da bi se le gospodje povsod hoteli ravnati do pičice po postavi! Postava predpisuje, da se mora vsaka prošnja rešiti takoj, ali kakor hitro mogoče. Krajni šolski svet za celjsko okolico je prosil že pred 10 leti, da se mu naj potrdi stavbišče za novo šolo; pa ta prošnja še do danes ni rešena in sicer zaradi tega, ker je stavbišče v celjskem mestu in si namestništvo ni upalo rešiti prošnje. Zakaj pa v tem slučaju vlada ni tako tankočutna in vestna? Pomagalo tu-di to nič ne bo. Slovenci hočemo tudi pri drugi volitvi pokazati, da smo samostojni in razumni možje, katerim mesto zapovedovalo ne bo. Zavedno in pogumno bodo stopili slovenski volilci tudi v drugič na volišče. Svojega namena vsi združeni naši nasprotniki ne bodo dosegli.

Gaberje pri Celju. Požar. Dne 8. t. m. je izbruhnil požar v Gaberju pri Celju. Pogoreli so hlevi in še eno drugo poslopje mesarja in posestnika Plevčaka. Škoda znaša več tisoč kron.

Trbovlje. V soboto dne 8. aprila 1911 se je tukaj ustrelil inženir Ernst Irgl v 42. letu svoje starosti. Bil je kmalu mrtev. Samomorilec je bil sin tukajšnjega bivšega nadučitelja. Učiteljstvo mu je zapelo žalostinko pri hiši žalosti in pri grobu. Vzrok samomora ni znan.

Trbovlje. Kakor kažejo plakati, priredi Narodna stranka tukaj na velikonočni pondeljek volilni shod. Govori se, da misli na njem postaviti svojega kandidata.

Dobje pri Planini. Tukajšnji štajerčijanci napadajo hranilnico in posojilnico v Dobju v „Narodnem Listu“, češ, da se bo nekega lepega dne nekaj zgodilo. Toda štajerčijanci še bodo morali dolgo čakati onega zaželjenega lepega dne, kajti omenjena hranilnica stoji dobro in člani načelstva nimajo posojil, pač pa precejšnje hranilne vloge. Člani nasprotne posojilnice si pa pridno izposojujejo. Tajništvo opravlja pri naši hranilnici častiti gospod župnik brezplačno. To je delo za ljudstvo, ne pa samo hujskati po časopisih proti katoliško-narodnim Slovencem, ali pa ustanavljati posojilnice zato, da so gotovim ljudem molzne krave. Pa štajerčijanski dopisnik je s svojim dopisom v „Nar. Listu“ jasno dokazal, da še ni pre-delal abecede v zadrugištvu in naj si bo potem že predsednik ali tajnik kake posojilnice!

Vage

za vagone, voze (mostne), centimalne, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanška obrt.

Naročite naš list!

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Glavni zastopnik za Štajersko: Gospod Fran Pograjc, Maribor,
Fabriksgasse 21, blizu Nar. Doma.

155 sprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbam.

Pojasnila daje in sprejema ponudbe glavni zastopnik zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

■ Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanja pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

■ V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov, se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

■ Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

Edina domača zavarovalnica! Svoji k svojim!

Trgovina

dobro idoča z mešanim blagom na lepem prostoru poleg cerkve, v prejetnem trgu v Ljutomeru se radi boleznijo na več let da v najem. — Za prevzetje blaga bo se potrebovalo 25 do 30.000 kron, zalega tistega bo znašala okoli 80.000 kron. Več pove lastnik.

Ivan Seršen.

POSILANO.

Čudežne dežele, kjer cveto oranže, ne more vsakdo obiskati. Kdor pa mora s svojo boleznijo na prsih ali v grlu, s svojim bronhijalnim katarjem ostati doma in delati, ne sme radi tega obupati. Fayjeve pristne „Sodener Mineral-Pastilen“ mu ravno tako sigurno pomagajo, samo hitreje in ugodneje pri taki bolezni, kakor pa tako drago potovanje. Sodenske pastile se kupi za 1 K 25 h v lekarnah, drožerijah in podobnih trgovinah, toda nikdo se ne sme pustiti prevariti s ponarejenimi.

Pozor!

Hedviga Hobacher, Maribor

Grajska ulica št. 2

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov, solčnikov, vezenin in predtiskarij.

Popravila hitro in ceno!

Postrežba solidna!

Pozor!

Pijte samo „Tolstovrško slatino“

Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Naznanilo in priporočilo.

Naznanjam slavnemu občinstvu v Mariboru in okolici, da sem otvoril v svoji hiši v Bistrici pri Lembahu dobro upeljano gostilno. Točil bom samo dobro domače vino in pivo. Dobila se bodo vsak čas okusna, topla in mrzla jedila. Postrežba bo solidna in točna.

Obezem naznanjam, da prodam svoje posestvo v Št. Ilju v Slov. goricah, obstoječe iz lepe nove zidane vile, gospodarskih poslopij in najrodovitnejše zemlje krog 10 oralov oddaljeno dve minuti od železniške postaje Št. Ilj.

Franz Wruss,

posestnik v Št. Ilju v Slov. goricah in gostilničar v Bistrici pri Lembahu.

Že rabljen pisalni stroj

sistem Remington model 9 se za nizko ceno proda. Pojaznila daje Dr. Ivan Benkovič, odvetnik v Celju.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse števil. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča

:: dela :: 53

Postrežba točna! :: :: :: Cene nizke!

Veletrgovina s špecerijskim blagom in

z deželnimi pridelki

Anton Kolenc: Celje

Glavna zaloga: Graška cesta 22 Podružnica: Narodni dom.

Prazen je izgovor, da se mora blago iskati pri tujcih, ker Vam nudi domača zgoraj imenovana veletrgovina v vsakem oziru bogato in zelo povečano zalogo z vedno svežim blagom, tako, da zamore proti vsaki konkurenci popolnoma ustreči zahtevam cenj. g. trgovcev in prosim za mnogobrojen obisk, o čemur se lahko vsakdo sam prepriča, če tudi z najmanjšim poizkusom.

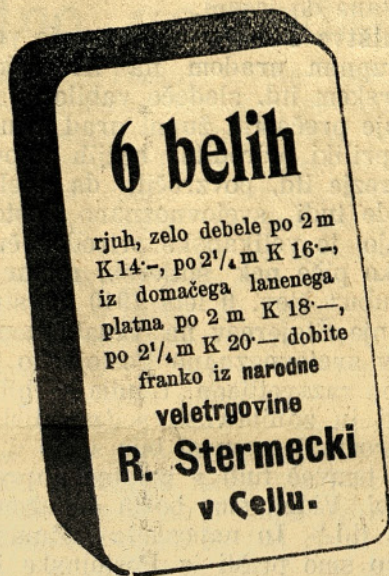
Velečastitim gospodom duhovnikom ponudim voščene, kakor tudi druge vrste sveč, ter olje in kadilo za cerkve.

V zalogi imam vsakovrstna vrtna in poljska semena zanezljive kaljivosti, ter opozarjam slavno občinstvo za nakup istih, kakor tudi ostalega špecerijskega blaga ter deželnih in drugih pridelkov.

I a. Zabukovski premog ponudim po 2-10 K za 100 kg pri odjemu celega voza, prosto v hišo postavljen v Celju, drugam po dogovoru.

Kupim tudi vsako množino deželnih pridelkov, kakor: žita, fižola orehov, itd. ter rabljene solnate in druge sveče, petrolejske in oljate sode.

Pisarna naročila se izvršuje z obratno pošto. 37

Umetni zavod za slikanje na steklo

Maks Tušek: Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Načrtje in proračune na razpolago.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg v Ljubljani

priporoča svoje marčno, dvojnomarčno, termalno in granatno pivo v sodčkih in steklenicah.

LJUDSKA HRANILNICA in POSOJILNICA V CELJU.

registrovana zadruga

z neomejeno zavezo

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta št. 9, I. nadstropje

obrestuje

hranilne vloge po 4 1/2%, brez odbitka rentnega davka. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo. Daje vložnikom na dom brezplačno hranilne nabiralnice. Sprejema po sejnem sklepu vloge na tekoči račun in jih obrestuje od dne vložitve do dne vzdiga.

uraduje

vsak torek in petek dopoldne. Prošnje se sprejemajo in posnala se dajejo vsak dan, izveniški praznike, dopoldne od 8. do 12. ter od 3. do 6. ure popoldne. Za vplačila po pošti se dajejo zastoj poštne-hranilnične položnice, št. 92465. Telefon ima št. 8. Za brzojave zadostuje naslov: Ljudska posojilnica Celje.

posojuje

na zemljišča po 5%, do 5 1/2%, z amortizacijo ali brez nje, na zastavo vrednostnih listin in na osebni kredit pod ugodnimi pogoji. Konvertuje vknjižene dolgeve pri drugih zavodih in izterjuje svojim članom njih terjatve. Prošnje in listine za vknjižbo dela brezplačno, stranka plača le koleke